

30th March 1964]

(2) NOMINATION TO THE COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES.

Under Rule 214 (1) of the Assembly Rules, I hereby nominate the following to be members of the Committee on Government Assurances for the year 1964-65 :—

Sri S. Swamidhas.
Sri S. Nanjunda Row.
Sri A. S. Dakshinamoorthi Gounder.
Sri A. Arumugam.
Sri N. Sountharapandian.
Sri Rama Arangannal.
Sri A. Raghava Reddi.

Under Rule 215 (1) of the said Rules, I hereby nominate Sri A. Raghava Reddi to be the Chairman of the Committee.

V.—PRESENTATION OF THE REPORT OF THE COMMITTEE ON ESTIMATES.

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF : Mr. Speaker, Sir, I rise to present the report of the Committee on Estimates on ' Technical Education '.

VI.—GOVERNMENT MOTION.

ASSOCIATION OF COUNCIL MEMBERS WITH THE COMMITTEE ON SUBORDINATE LEGISLATION.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, I move—

“ That this House recommends to the Legislative Council that they do nominate three Members from the Council to associate with the Committee on Subordinate Legislation of this House for the financial year 1964-65 and communicate to this House the names of the Members so nominated ”.

The motion was put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the motion regarding the fixation of the maximum amount of loan which the Madras State Electricity Board may have at any time to be moved by the Hon. Minister for Industries may be taken up tomorrow.

MR. SPEAKER : I think the House has no objection to it. It is adjourned to tomorrow.

VII.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 3) BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 18 OF 1964).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

“ That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 18 of 1964) be taken into consideration ”.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [30th March 1964]

This relates to the supplementary estimates that had been accepted by this House.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1, the Preamble and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move---

"That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 18 of 1964) be passed".

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 2) BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 19 OF 1964).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move---

"That the Madras Appropriation (No. 2) Bill (L.A. Bill No. 19 of 1964) be taken into consideration".

MR. SPEAKER: Motion moved---

"That the Madras Appropriation (No. 2) Bill 1964 (L.A. Bill No. 19 of 1964) be taken into consideration".

*புலவர் கா. கோவிந்தன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஒட்டி நம்முடைய மன்றத்தில் அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கு அமைச்சர்கள் தங்களுடைய பதிலை அளித்திருக்கிறார்கள். அங்கத்தினர்கள் பேசிய பேச்சுக்களையும், அமைச்சர்கள் அளித்திருக்கிற பதில்களையும் பார்க்கின்ற நேரத்தில், அமைச்சர்கள் அங்கத்தினர்களுடைய கருத்துக்களை எந்த அளவுக்கு ஏற்று, பதில் அளித்திருக்கிறார்கள் என்ற கேள்வியை எழுப்புகின்ற நேரத்தில், நிச்சயமாக படிக்கிறவர்கள் யாருக்கும் அங்கத்தினர்களுடைய கருத்துக்களுக்கு அமைச்சர்கள் மதிப்பு அளிக்கவில்லை என்பது புலப்படும். அமைச்சர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் எதிர்த்தரப்பிலிருந்து பேசுகிற பேச்சுக்கள் படித்த பேச்சுக்களாக, புரிந்துகொண்டு பேசுகின்ற பேச்சுக்களாக இருப்பதாகத் தெரியவில்லை என்று பொருள்பட பதில் அளித்திருக்கிறார்கள். அமைச்சர்களுக்குக் கடைசியில் பதில் அளிக்கின்ற வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தினால் அமைச்சர்கள் ஏதேனோ பேசி விடுகிறார்கள். அவர்கள் பேசிய பிறகு நாங்கள் ஏதாவது சந்தேகம் கேட்க விரும்பினால், எங்களுக்குப் போதிய அளவு வாய்ப்புக் கொடுப்பதில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ஒவ்வொரு மான்யக் கோரிக்கையின் மீது விவாதம் நடந்து அமைச்சர்கள் பதில் அளித்த பிறகு, தாங்கள் மிகுந்த அன்போடும் கருணையோடும் கேள்வி

30th March 1964, [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

நேரம் போல் சரமாரியாக கேட்கப்பட்ட கேள்விகளை நீங்கள் அனுமதித்து, நாங்களும் அவைகளுக்கு பதில் அளித்து வந்திருக்கிறோம். ஆகவே, அங்கத்தினர்களுக்கு விளக்கம் கொடுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்லுவதற்கு நியாயம் இல்லை என்று இப்பொழுதே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் அமைச்சர்கள் எந்த அளவுக்கு கேள்விகளுக்கு விடையளித்து விளக்கம் கூறவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு விளக்கம் கூறவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைத்தான் சொன்னேனே தவிர, அடியோடு விளக்கம் கொடுக்கப்படவில்லை, அல்லது எங்களுக்கு விளக்கம் கொடுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சபாநாயகர் அவர்களின் மீது குற்றம் சாட்ட நான் தயாராக இல்லை.

கனம் சபாநாயகர் : General accusation is natural ஏதாவது குறிப்பிட்ட விஷயத்தைச் சொன்னால் நல்லது.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : அப்படிப்பட்ட ஒரு வாய்ப்பு எங்களுக்கும் இருக்குமானால், அமைச்சர்களைவிட திறமையாக நாங்களும் பதில் சொல்லக்கூடும்.

இப்பொழுது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆதாரக் கல்வி திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வந்திருக்கும் நம் அரசு, அந்தக் கல்வித் திட்டம் எந்த முறையில் அமுலாக்கப்படுகிறது என்பதைப்பற்றி ஆராய்வதற்கு ஒரு கமிட்டி அமைத்தார்கள். அரிய நாயகம் தனி நபர் கமிட்டியை அமைத்த நேரத்தில் இந்த அரசாங்கத்திற்கு அரிய நாயகம் யார் என்பது நன்றாகத் தெரியும், அவர்களுடைய கொள்கை என்ன என்பதும் நன்றாகத் தெரியும். அவரை வைத்தால்தான் ஆதாரக் கல்வித் திட்டத்தைப்பற்றி ஒரு உண்மையை அறிந்து கொள்ள முடியும் என்ற ஒரு காரணத்தினால், அவரைக் கொண்ட ஒரு தனி நபர் கமிட்டியை அமைத்தது இந்த அரசு. அந்தக் கமிட்டி ஆங்காங்கு சென்று ஆராய்ந்து வருவதற்கு வேண்டிய செலவுகளையும் இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியின் அறிக்கை இந்தச் சபைக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் கண்டறிந்த முடிவு இந்த ஆதாரக் கல்வித் திட்டத்தை இந்த அரசு அமுல்படுத்தும் நிலையில் உண்மையிலேயே குற்றச் சாட்டுகள், குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குறைபாடுகளை எதிர்த்தரப்பில் உள்ள அங்கத்தினர்கள், எங்கள் கட்சித் தலைவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகிறபொழுது, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கிற நேரத்தில், அவர்கள் என்னென்ன கருத்துக்களை கூறியிருக்கிறார்கள், அந்தக் கருத்துக்களை என்னென்ன வகையில் ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை என்று அவைகளுக்கான காரணகாரியங்களைக் காட்டி அவைகளை மறுத்திருந்தால் நல்லாக இருத்திருக்கும். “அரியநாயகம், அவர்கள் ஒரு வைதீக” அவர்கள் சொன்னதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை, என்ற அளவுக்கு பதில் அளித்திருக்கிறேன்.

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [30th March 1964]

கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு எதிர்த் தரப்பிலிருந்து கூறுகிறவர்களுடைய கருத்துக்களுக்கு அமைச்சர்கள் மதிப்பு அளிக்கிறார்கள். இந்த சட்டமன்றம் ஒரு கமிட்டி அமைத்து, அந்தக் கமிட்டி அளித்த ஒரு அறிக்கைக்கு இந்த சர்க்கார் எந்த அளவுக்கு மதிப்பு அளிக்கிறது என்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது. தங்களுக்கு வேண்டாத கருத்துக்களைக் கூறுகிறார்கள் என்று கண்டவுடனே, அந்தக் கருத்துக்களைப் பற்றி ஏதாவது சொல்லி விடுகிறார் அமைச்சர் அவர்கள். “அவர் வைதீதி”, “அவர் புலவர்”, “அவர் ஒரு ‘எக்ஸென்டிடிக்’”, “அவர் ஒரு மேதாவி” என்று இப்படியெல்லாம் சொல்வதினால் பிரச்சனையை அணுகி விடுவதாகும் என்று சர்க்கார் நினைப்பது தவறு.

கனம் சபாநாயகர்: ‘எக்ஸென்டிடிக்’ என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சேர்க்கவேண்டாம். மற்றவை எல்லாம் சரிதான். ஒரு நல்ல வார்த்தைக்குப் பின்னால், அப்படி ஏதாவது 2, 3 வார்த்தைகள் சேர்த்தால் ஆபத்து.

புலவர் கா. கோவிந்தன்: எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. கேள்வித்தான் வெளியானது பற்றி இந்த மன்றத்தில் கேள்வி எழுப்பப்பட்டது. அந்தக் கேள்வி எழுப்பப்பட்ட நேரத்தில் நமது அமைச்சர் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு பதில் அளித்திருக்கிறார்கள்? இம்மாதிரி கேள்விகள் வெளியானது என்ற செய்தி தமிழ் நாடு எங்கிலும் நன்றாகத் தெரிந்த செய்தி. இந்தச் செய்தியை தமிழ் நாட்டு மக்கள் அனைவரும் தெரிந்துகொண்டிருக்கிற நேரத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கேள்விகள் வெளியாகவில்லை என்று சொன்னால் அங்கு இருக்கிற மக்கள் இந்த அரசாங்கத்தைப்பற்றி என்ன நினைப்பார்கள்? ‘நாங்கள் விசாரித்தோம்’ என்று சொல்லுகிறார். யாரை விசாரித்தார்? கல்லி இலாகா இயக்குனரை விசாரித்தார், இந்தக் கேள்வித்தாள்களை அச்சிட்ட அச்சகத்தினரை விசாரித்தார். இவர்கள் குற்றவாளிகள். அரசாங்கமும் குற்றவாளி நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே ஒரு குற்றவாளி, மற்ற குற்றம் செய்தவர்களை துணை வைத்துக்கொண்டு ‘அவர்கள் சொன்னார்கள், குற்றம் நிகழவில்லை’ என்று சொல்லுவது, எந்த முறையில் நீதியாகும்? கேள்வித் தாள்கள், எந்த அளவுக்கு வெளியாகின என்பதற்கான காரண காரியங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு நடுநிலைமையில் இருந்து ஒருவர் ஆராய வேண்டும் என்று எங்கள் கட்சித் தலைவர எடுத்துக் கூறினார்கள். அரசாங்கத்தின் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கமே, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களே, ‘குற்றம் செய்யவில்லை’ என்று எப்படிச் சொல்லுவது? பொது மக்கள் கூறுகிறார்கள், பத்திரிகைகள் கூறுகின்றன. பத்திரிகைகளில் வருவதை வைத்துக்கொண்டு கேள்வி கேட்கக்கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறது. பொறுப்புள்ள பத்திரிகைகளில் இம்மாதிரி செய்திகள் வருகின்றன. அந்தச் செய்தி அரசாங்கத்தின் மீது குற்றம் சாட்டப்படுகிற ஒரு முக்கியமான செய்தி. அந்தச் செய்தியை மறுக்கவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை அல்லவா? ‘பத்திரிகைகளில் வருவதற்கெல்லாம் நாங்கள் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருக்க முடியுமா?’ என்று சொன்னால், இம்மாதிரி

30th March 1964.] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

பொறுப்பு வாய்ந்த, முக்கியத்துவம் வாய்ந்த செய்திக்குக் கூட அரசாங்கம் பதில் அளிக்க வேண்டியது கடமை அல்லவா? அப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டிற்கு இந்த அளவில் விடை அளித்திருக்கிறார்கள் அமைச்சர் அவர்கள்.

நான் மும்மொழித் திட்டத்தைப்பற்றி விளக்கும் நேரத்தில், “நம்முடைய நாட்டில் மாணவர்கள் மும்மொழிகளை படிக்க வேண்டும் என்ற நிலையிலே இருக்கிறார்கள். வடக்கே இருக்கிற மாணவர்கள் இரண்டு மொழிகளை படிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கிற காரணத்தினால், இந்த இரண்டு நிலையும் சரி செய்வதற்காக அவர்களுக்கு மூன்றாவது மொழியை வற்புறுத்துகிற நிலையிலே, அவர்கள் உத்தியோகத்திற்கு வருகிற நேரத்தில் பரிட்சை எழுதுகிற பொழுது, அவர்களுக்கு ஆங்கிலத்தில் ஒரு வினாத்தாள் வைப்போம், அதை வைத்துக் கொண்டு இரண்டு பேர்களுக்கும் ஒரு மாடரேஷன் ஏற்படமுடியும்” என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வுக்கு ஓரளவுக்கு பட்ட தாரியாக இருப்பவர்கள் தான் வருகிறார்கள். எம். ஏ. பட்டம் பற்றவர்கள்தான் ஓரளவுக்கு சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வுக்கு வரக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு ஆங்கிலம் படித்திருப்பவர்களிடம் ஆங்கிலத்தில் மேலும் ஒரு தேர்வில் வெற்றியை எதிர்பார்ப்பது அவர்கள் தங்களுடைய தாய் மொழியில் எழுதுவதால் உண்டாகும் சலுகைக்கு எவ்வாறு ஈடு செய்வது ஆகும் என்ற ஒரு கேள்வியை நான் எழுப்பினேன். அமைச்சர் அவர்கள் அதற்குப் பதில் சொல்லும்பொழுது எம். ஏ. படித்தவர்களிடையே கூட ஆங்கிலத்தில் வல்லமை இல்லாதவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர் இம்மாதிரி பதில் அளித்தாரே ஒழிய, நேரிடையாக பதில் அளிக்கவில்லை. நானும் ஒப்புக் கொள்கிறேன், ஒரு பட்டம் படித்தவர்களில் சிலர் அந்தத் துறையிலே வல்லுனர்களாக இல்லாமல் இருக்கலாம். பி. ஏ. பி. எல். படித்தவர்களில் பல பேர்கள் வக்கீல் தொழிலில் வெற்றி காணமாட்டாமெய்யால் அரசியலுக்கு வந்துவிட்டார்கள். அந்த நிலையிலே நான் சொல்லவில்லை. அது ஒரு விதி விலக்கு. அப்படிப்பட்ட விதிவிலக்கை வைத்துக்கொண்டு விடை அளிக்க முடியாது. அந்த நிலையிலே எம். ஏ. படித்து பட்டம் பெற்றவர்கள், எம். ஏ. அளவுக்கு அவர்கள் ஆங்கிலம் படித்துவிட்டு, மீண்டும் அவர்களுக்கு ஒரு ஆங்கில அறிவு வருகிறது என்று கூறுவது எப்படி. இதற்கு ஈடு செய்வதாகும் என்று நான் கேட்டேன். கேள்விக்கு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விடையை அளித்தார்கள்.

அமைச்சர்கள் ஒரு துறைக்கு அமைச்சரான பிறகு, தங்கள் அந்தத் துறையில் நிபுணர்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது தவறு. இவர்கள் வெறும் ‘அட்மினிஸ்டிரேடிவ் அதாரிடி’-கள்தான். ‘டெக்னிகல் அதாரிடி’ இல்லை. அப்படி என்று சொன்னால், விவசாய அமைச்சர் என்றால், அவருக்குக் கீழே அந்த டிபார்ட்மெண்டில் டைரக்டர், உதவி டைரக்டர் போன்ற அத்தனை அலுவலர்கள் இருக்கவேண்டியதில்லை. அதே மாதிரி

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [30th March 1964]

கல்வி அமைச்சர் என்று சொன்னால், அவர்களுக்குக் கீழே டைரக்டர் தேவையில்லை, மற்றவர்கள் தேவையில்லை. அவர்கள் ஏன் இருக்கிறார்கள் என்றால், அமைச்சர்கள் ஒரு திட்டத்தைத் தந்தால், எந்த அளவுக்கு அந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரலாம் என்று காண்பதற்கு அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட முறையிலே நான் ஒரு கருத்தைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்திலே நிலங்கள் நன்றாகப் பயிராவதில்லை, அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், ஆண்டு பூராவும் நீரிலே இருப்பதாலே, தரம் குறைந்திருக்கிறது என்று கூறி, ஓராண்டு காலம் காயப்போட வேண்டும் என்று சொன்னேன். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் கிண்டல் செய்கிறார்கள். இது ஒரு அபூர்வமான கருத்து என்று சொன்னார்கள். எந்த நிபுணரையினும் கூப்பிட்டுக் கேளுங்கள் என்று சொன்னேன். ஆகாரத்தையும் எடுத்துச் சொன்னேன். திருவள்ளூர் அந்தக் காலத்தில் கூறினர் என்பதற்காக, அதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம் என்று இப்போது சொல்லுவது முறையல்ல. திருவள்ளூர் சொல்லியது என்ன :

“தொடிப்புழுதி கலிசா

உணக்கிற பிடித்தெருவும்

வேண்டாது சாலப்படும்”

என்று சொல்லியிருக்கிறார். நிலத்தை நன்றாகக் காயப்போட வேண்டும். இந்தக் கொள்கையை இப்பொழுதுருக்கிற விவசாய நிபுணர்கள் யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். நிலம் காயக் காய அதனுடைய தரம் உயரும் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இது ஏதோ அபூர்வமான கருத்து என்று நம்முடைய அமைச்சர் கேலி செய்கிறார்களேயொழிய, பிரச்சனையை சரியான முறையில் அணுகுவதில்லை. இன்னும் நான் ஏதாவது உவமை சொன்னால், நமது முதலமைச்சர் அவர்கள், அதனுடைய பொருளை விட்டுவிட்டு அந்த உவமையை மட்டும் பிடித்துக் கொள்கிறார்கள். சாரத்தை விட்டுவிட்டு, சக்கையை மட்டும் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அதனுடைய பொருளை எற்றுக் கொள்வதில்லை. அமைச்சரவை மாறுகிறபொழுது எல்லாம் கல்வித் திட்டம் மாறுகிறது, இது அமைச்சர்கள் வீடு மாற்றுவதைப் போல இருக்கிறது என்று நான் சொன்னதற்கு, ‘வீடு மாறுவதென்றால் இலேசாக இருக்கிறதா, வீடு கிடைக்க வேண்டாமா, சாமான்களை எடுத்துக் கொண்டு போகவேண்டாமா’ என்றுதான் அமைச்சர் பதில் சொன்னார்கள். கல்வித் திட்டத்திற்காக எவ்வளவோ செய்து விட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டு, இந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாக்கியதால், தமிழ்நாட்டு மானவர்களுடைய வளர்ச்சி குறைய வழி செய்துவிட்டார்கள் என்பதைப்பற்றி கூறுகிற நேரத்திலே, கண்ணைக் குருடாக்கி விட்டு கண்ணாடி போடுவதைப் போல் இருக்கிறது என்று நான் சொன்னதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் கண் குருடாக்கியதைப்பற்றி நான் சொன்னதை விட்டு விட்டு, கண்ணைப்பற்றி ஒரு விமரிசனம் செய்து, கண்ணாடி யார் போடுவது, அதனுடைய தரம் என்ன, கண்ணாடி போட்டால்கூட

30th March 1964] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

கண் தெரியாதவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட முறையிலே விடையளிப்பது அவ்வளவு நன்றாக இல்லை. எடுத்துவைக்கப்பட்ட பிரச்சனைகள் என்ன என்பதை ஆராய்ந்து அதற்குத் தகுந்த பதில் அளிக்கவேண்டுமென்று உங்கள் மூலமாக மிகவும் பணிவோடு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, இவ்வளவும் பேசிவிட்டு அமைச்சரை நான் பாராட்டாமல் இருந்தால் அது நன்றாக இருக்காது. திருவள்ளூர் படத்தை நாம் இங்கே திறந்து வைத்திருக்கிறோம். அதைத் திறந்து வைப்பதற்கு இந்த மன்றத்திலே வள்ளுவர் பெயரால் ஒரு பொது விடுமுறை நான் விடவேண்டும் என்று நான் கொண்டு வந்த தீர்மானம் ஓரளவுக்கு தூண்டுகோலாக இருந்த போதிலும்; அந்த உணர்வு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் உள்ளத்திலும், இந்த மன்றத்திலுள்ள உறுப்பினர்கள் உள்ளத்திலும் நீண்ட காலமாக இருந்து வந்ததினால்தான் அதற்கு உருவம் கொடுத்து இந்த திருவள்ளூர் படம் இந்த மன்றத்தில் திறந்து வைக்கப்பட்டது. அதற்காகத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் எல்லோரும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னொரு வேண்டுகோளையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தினமீது பேசுகிற நேரத்திலே நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் ஓரளவுக்கு இளைக்கிற வகையிலே நான் ஒரு விடுமுறை வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியபோழுது அதற்காக தனியாக ஒரு நாளை விடுவது பொருத்தமாக இருக்காது. ஏதாவது ஒரு மாதத்திலே இரண்டாவது சனிக்கிழமையை அப்படிப்பட்ட விடுமுறை நாளாக ஆக்கலாமா என்று யோசிக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஏதாவது ஒரு மாதத்தில் இரண்டாவது சனிக்கிழமையை திருவள்ளூர் பெயரால் விடுமுறை விடுவதால் “சாலிவாஹன சகாப்தம்” என சாலிவாகனன் பெயரால், ஒரு சகாப்தம் உண்டானதுபோல் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் காலத்திலே திருவள்ளுவருக்கு விடுமுறை நான் விடுகின்ற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தி என்றும் மங்காத அழியாத புகழை நிலை நாட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வை. சங்கரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட் கூட்டத்திலே கோரிக்கைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் விரிவாக விவாதிப்பதற்கு பூரண சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்டு இங்கே நல்ல முறையில் விவாதம் நடந்திருக்கிறது. அங்கத் தினர்கள் சொல்லியிருக்கிற கோரிக்கைகள் எல்லாம் நன்றாக வனித்து அதற்கு தீர்வுகாணும் வகையில் என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அதை சர்க்கார் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இப்பொழுது ஓரிரண்டு கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக தொழில் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் நமது நாட்டிலே நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில் அகில இந்திய கன்னொட்டத்

[சுரு. வை. சங்கரன்] [30th March 1964]

துடன் தொழில்கள் அமைக்கவேண்டுமென்று எண்ணுகிறார்கள். ராஜ்ய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் எங்கெங்கே வசதிகள் இருக்கின்றனவோ அதை முன்னிட்டுத் தொழில்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை கடைப்பிடித்து வருகிறார்கள். உதாரணமாக ராமெட்டியில் எங்கு இருக்கிறதோ, எங்கெங்கே பிரசவேட் தொழில்துறைகள் முன்வருகிறார்களோ, அதை வைத்துக்கொண்டு தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. இப்படிச் செய்வதனால் ரீஜினல் இம்பெலன்ஸ் ஏற்படுவதற்கு வழி ஏற்படும். இதை அரசாங்கம் மனதில் வைத்து எந்தெந்தப் பிரதேசங்கள் மிகவும் பின்தங்கியவையாக இருக்கின்றனவோ, எவை புறக்கணிக்கப்பட்ட மாவட்டங்களாக இருக்கின்றனவோ, அவற்றிற்கு அதிகச் சலுகைகள் வழங்கவேண்டும். மதுரை ராமநாதபுரம் மாவட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே எந்தவிதமான கனரகத் தொழிலும் கிடையாது. இன்றைக்கு நம்முடைய மாநிலத்திலே ஆர்ட் வில்க் நிறைய இருக்கிறது. குறிப்பாக, மதுரை, ராமநாதபுரம் பகுதியிலே ஒரு ஆர்ட் வில்க் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கலாம். அதுபோல, ஸ்டெயின்ஸ்லெஸ் ஸ்டீல், சானிடரி பிட்டிங்ஸ், போன்ற தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதற்கெல்லாம் தேவையிருந்து கொண்டே வருகிறது. நெய்வேலியிலே கிடைக்கிற ஓயிட்டி கிளையில் ஒரு சிறு பகுதிதான் அரசாங்கத்தினுடைய தொழிற்சாலைக்குப் போய்ச் சேருகிறது. மற்றவை எல்லாம் பியூரிபை செய்து அப்படியே தனியார் தொழிற்சாலைகளுக்காக கொடுத்து விடுகிறார்கள். சாதாரணமாக மூலப்பொருட்களை எடுத்துக் கொண்டு அவற்றை செய்பொருள்களாக மாற்றும்பொழுது அப்படி மாற்றப்பட்ட பொருளின் விலை பன்மடங்காக உயருகிறது. ஆகவே, இந்த ஓயிட்டி கிளையை பியூரிபை செய்து தனியார் தொழிற்சாலைகளுக்கு அனுப்புவதை விட்டு, சர்க்காரே அதைப் பூரணமாகப் பயன்படுத்தும் முறையில் ஒரு சானிடரி பிட்டிங்ஸ் தொழிற்சாலை, இன்னும் செராமிக் இன்டஸ்ட்ரீஸ் போன்றவற்றை ஏற்படுத்தினால் அதிக லாபம் கிடைக்கும். எவ்வளவோ ஆண்டுக் காலமாக புறக்கணிக்கப்பட்ட மதுரை, ராமநாதபுரம் போன்ற பகுதிகளில் இப்படிப்பட்ட கனரகத் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு டெக்னோ எகனமிக் சர்வேயை எடுத்துக்கொண்டால், டெவலப்மென்ட் பொட்டன்ஷியலைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது ஏற்கனவே முன்னேறிக்கொண்டு வருகிற நெய்வேலி, சேலம், தூத்துக்குடி போன்ற பகுதிகளைச் சுற்றி இன்னும் பல தொழில்கள் ஆரம்பிக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இரும்பு, எஃகு தொழிற்சாலைகள், அலுமினியம் தொழிற்சாலைகள், எஞ்ஜினியரிங் இன்டஸ்ட்ரீஸ், கெமிகல் இன்டஸ்ட்ரீஸ், மேலும் பிஷ்ரீஸ் தொழில்கள், இவற்றையெல்லாம் ஆரம்பிப்பதற்கு அதிக வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளைச் சுற்றி இம்மாதிரி பல தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு மேலும் பல தொழில்களை அங்கே அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படி தொழில்

30th March 1964] [திரு. வை. சங்கரன்]

வளர்ச்சி ஏற்படும்பொழுது திருச்சியிலிருந்து தூத்துக்குடி வரை ஒரு பிராட்கேஜ் லைன் போடுவது மிகமிக அவசியம். இதை மத்திய சர்க்காரிடம் சொல்லி செய்யவேண்டும். ரயில்வே போக்கு வரத்து வசதி இருந்தால்தான் தொழில்கள் வளம்பெறும். ஆகவே, திருச்சியிலிருந்து தூத்துக்குடி வரை பிராட்கேஜ் லைன் போடுவதற்கு சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல் திருநெல்வேலி யிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரை ரயில்வே லைன் போடுவதற்கு சர்வே செய்யப்பட்டது என்று பத்திரிகையிலே செய்தி வந்தது. அதைப் பரிசீலித்து எவ்வளவு சீக்கிரமாக அந்த ரயில்வே லைனைப் போடமுடியுமோ அதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஸ்மால்ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரிஸ் எடுத்துக் கொண்டால் இரண்டு மூன்று குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. முதலிலே ராமெட்டிரியல்ஸ் வேண்டியிருக்கின்றன. பிக் அயர்ன் வேண்டியிருக்கிறது. மேலும் முக்கியமான பார்ட்டிகள் வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. லைசென்ஸ் கொடுத்து இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டில் இடம் கொடுத்து பல சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு நமது சர்க்கார் ஊக்கமளித்து வருகிறார்கள். ஆனால் ஆரம்பித்த பிறகு கணிசமான அளவுக்கு ராமெட்டிரியல்ஸ் கிடைக்காத காரணத்தினாலும், வெளியிடங்களிலிருந்து முக்கியமான ஸ்பேர் பார்ட்டிகள் இறக்குமதி செய்ய முடியாத காரணத்தினாலும் நெருக்கடி நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதைத் தவிர்ப்பதற்கு ஆண்டு முழுதும் தேவையான அளவுக்கு முலப்பொருள்களும் மற்றும் இறக்குமதி செய்யப்படும் பார்ட்டிகளும் கிடைப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படியில்லாவிட்டால் பெரும் முதலீடு செய்துவிட்டு பிறகு கணிசமான அளவுக்கு ராமெட்டிரியல்ஸ் கிடைக்கவில்லையென்றால் அந்தத் தொழில்கள் ஸ்தம்பித்துவிடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது.

அதே போன்று மார்க்கெட்டின் ப்ராப்ளம் சம்பந்தமாக அவர்களுக்கென்று தனியாக ஒரு ஆர்கனைஸேசன் ஏற்படுத்த வேண்டும். அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களை, ஃபினிஷ்டு ப்ராடக்ட்ஸ்களை மார்க்கெட்டு் செய்ய அவர்களுக்கு வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டும். அது சம்பந்தமாக ஏதோ ப்ரோபஸல் இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அப்படி தனியாக ஒரு ஆர்கனைஸேஷன் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கார் தரப்பிலே சர்வீஸிங் ஸெண்டர் என்று ஆரம்பிக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அவை ட்ரெயினிங் அண்ட் ஸர்வீஸிங் செண்டராக மட்டும் இல்லாமல் நாளடைவில் பிரைவேட் பிபிளோடு போட்டி போடும் அளவுக்கு வந்துவிடுகிறது. சர்க்கார் என்ன ஆப்ஜெக்டோடு இவைகளை ஆரம்பித்திருக்கிறார்களோ அந்த எண்ணம் நிறைவேறுவதில்லை; அவைகள் ப்ரோட்யூசிங் ஸெண்டராக மாறிவிடும் நிலைமைதான் ஏற்படுகிறது. அது தவறானது. ஆகவே அதை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

[திரு. வை. சங்கரன்] [30th March 1964]

அடுத்தபடியாக, முனிசிபாலிடி சம்பந்தமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லி முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். அது பற்றி பல தடவைகள் இந்த மன்றத்திலே அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். நகராட்சி மன்றங்களிலோ, சிடி கார்ப்பொரேஷனிலோ, எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கு எந்த வாய்சும் இல்லை. ஆகவே அவர்களை அந்த மன்றங்களில் எக்ஸ்-அபிஷியோ மெம்பர்களாகப் போட்டால், ஒட்டு உரிமை இல்லாவிட்டாலும் பரவாயில்லை, அது அவர்களுக்கும் அவர்கள் தொகுதிகளுக்கும் நலமாக இருக்கும். அப்படி எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கு முனிசிபல் அங்கத்தினர்களோடும், முனிசிபாலிட்யோடும் தொடர்பு இல்லாவிட்டால் தங்கள் தொகுதியிலுள்ள குறைகளை அவர்களால் அகற்ற முடியாமல் போய்விடுகிறது. தங்கள் தங்கள் தொகுதிகளில் பல குறைகள் இருக்கின்றன. சாக்கடை வசதி, தண்ணீர் வசதி, சாலை வசதி முதலியவைகளை செய்து கொள்வதில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே முனிசிபாலிடிகளில் இவர்களையும் எக்ஸ்-அபிஷியோ அங்கத்தினர்களாக ஆக்கி விட்டால் அந்த மன்ற அங்கத்தினர்களிடம் தொடர்பு கொண்டு தங்கள் தொகுதியிலுள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல வசதியாக இருக்கும். இந்தக் கருத்து பலகாலமாக இந்த மன்றத்திலே எடுத்து சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அதை ஏற்றுக் கொண்டு எம்.எல்.ஏ.-க்களை எக்ஸ்-அபிஷியோ மெம்பர்களாக நியமிக்க சட்டத்திலே இடம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது எல்லாம் நகரங்களைச் சுற்றி எக்ஸ்டென்ஷன் ஏரியாக்கள் வருகின்றன. நகரத்திற்கு அப்பால் இரண்டு மைல், மூன்று மைல் அளவுக்கு அவை பெருகுகின்றன. அங்கு எல்லாம் ஏற்கெனவே பஞ்சாயத்துக்கள் அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இப்பொழுது நகரங்களுக்கு மாஸ்டர் பிளான் என்று போடுகிறோம். அப்படி வளரும் நகரத்திற்குள் வரும் பஞ்சாயத்துக்களாக இருந்தால் அவைகளை நகரத்தின் பகுதியாகவே சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சட்டத்திலே இடம் அளிக்கவேண்டும். அந்த வகையிலே சட்டத்தை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் நகரம் விருத்தியாகும்பொழுது அது வளர இந்த பஞ்சாயத்துக்கள் ஒரு இடையூராக அமையலாம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது) இரண்டே நிமிஷங்களில் முடிக்கிறேன். கல்வி சம்பந்தமாக ஒரு வார்த்தை. நான்-உச்சிங் ஸ்டாப் பூரணமாக கவனிக்கப்படவில்லை. கிளார்க் போன்றவர்களுக்கு சலுகைகள் கொக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு பென்ஷன் வசதி இல்லை. சர்வீஸ் அகிரிமெண்ட் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அது இன்னும் செயல்படவில்லை. அவர்களுக்கு உத்தியோகத்தில் பிராஸ்பெக்ட்ஸ் இல்லை. குறைந்தது 500 பிள்ளைகள் இருந்தால் ஒரு டி.டி.சி. என்று இருக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை டைரக்ட்டுடைய கவனத்தில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதிலே சீக்கிரத்திலேயே ஒரு முடிவு

30th March 1964] [திரு. வை. சங்கரன்]

எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதே போல பஞ்சாயத்து எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபிஸர்கள் சம்பந்தமாகவும் குறைகள் இருக்கின்றன. அவர்களில் 25 சத விதிகம் ஆவது கெஸ்டட் ஆபிசர்களாக போட வேண்டும். 5, 10 வருஷங்கள் சர்வீஸ் ஆகியும் கூட இன்னும் பலர் ரெகுலரைஸ் பண்ணப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டில் ரோடு இன்ஸ்பெக்டர் 10, 15 வருஷங்கள் சர்வீஸ் ஆகியும் ரெகுலரைஸ் பண்ணாமல் பர்மனென்ட் ஆகாமல் இருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி கோவாப்பரேடிவ் சீனியர் இன்ஸ்பெக்டர்களும் இருக்கிறார்கள். அட்டென்டர்களாக இருப்பவர்களும் அப்படியேதான். இவர்களுக்கும் 5, 10 வருஷம் சர்வீஸ் ஆகி விட்டால் ஏதாவது டிபார்ட்மென்ட் டெஸ்ட் வைத்து அவர்கள் கிளார்க்காக பிரமோஷன் செய்யப்படும் நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டும்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு நமது சபையிலே கிழக்குப் பாக்கிஸ்தானில் இருந்து இங்கு வரக்கூடிய அகதிகள் பற்றிக்கூட கேள்விகள் எழுந்தன. அது மத்திய சர்க்காரும் மாநில சர்க்காரும் கவனம் செலுத்த வேண்டிய பெரும் பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அதே போல இலங்கையிலிருந்தும் பர்மாவிலிருந்தும் குறிப்பாக தமிழர்கள் நாட்டிற்கு வருகிறார்கள். இவர்களைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய சட்டசபையிலே மூன்றாம் தேதி பதில் சொன்ன அமைச்சர் அவர்கள் இலங்கையிலிருந்து திரும்பி வரும் இந்தியர்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வேலை நல்ல முறையிலேயே செயல் படவில்லை என்று தெரிகிறது. அது சம்பந்தப்பட்ட வகையில் திட்டவாட்டமாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏற்பாடுகளை நாம் செய்வது மட்டுமல்லாமல், இலங்கை, பர்மா முதலிய இடங்களில் இருந்து வரும் தமிழர்களுக்கும் வசதிகள் செய்து கொடுக்க பொதுவான ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காரை நாம் வற்புறுத்த வேண்டும். இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சனை சற்று பழகாகப் போய்விட்டது. ஒரு லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட தமிழர்கள் திரும்பி வந்திருக்கிறார்கள். அதே போல பர்மா விலிருந்தும் நூற்றுக் கணக்கான பேர்கள் திரும்பி வரும் நிலை இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை மாநில அரசாங்கம் மத்திய சர்க்கார் மூலமாக, இன்றைக்கு பாகிஸ்தான் அகதிகளுக்கு எப்படி நாடு புராவிலும் பொதுவான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றனவோ அதே முறையில் இலங்கைத் தமிழர்களுக்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி செயல்பட வேண்டும். இன்றைக்கு பாகிஸ்தானிலிருந்து வரும் அகதிகள் எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் அனுப்பப்படுகிறார்கள். வருங்காலத்தில் ஏஷியா, ஆப்பிரிக்கா நாடுகளிலிருந்தும், விடுதலை பெற்ற அத்தகைய நாடுகளில் இருந்து தமிழர்கள் வெளியேற்றப்படும் நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் தாய்நாட்டுக்குத் திரும்பி வருவார்கள். அப்படி வரும் அத்தனை தமிழர்களையும் தமிழ்

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [30th March 1964]

நாட்டிலேயே இடம் கொடுத்து சமாளிப்பது என்பது முடியாத காரியம். நிச்சயம் தமிழ்நாட்டில் பொருளாதார நிலை பாதிக்கப்படும். ஆகவே பர்மா வாழ் தமிழர்களுக்கும் இலங்கையிலிருந்து வரும் தமிழர்களுக்கும் இன்னும் மற்ற நாடுகளிலிருந்து வரும் தமிழர்களுக்கும் எல்லா மாநிலங்களிலும் இடம் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும். அப்படி ஒரு நிர்ப்பந்தத்தை மத்திய சர்க்காருக்கு ஏற்படுத்த வேண்டும். மைசூர் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை நம் மாநிலத்தைவிட அங்கே அதிகமான நிலம் இருக்கிறது. அதே போல் மத்தியப் பிரதேசத்திலும் மற்ற சில மாகாணங்களிலும் இருக்கின்றன. அங்கு எல்லாம் இலங்கை வாழ் தமிழர்களையும், பர்மா வாழ் தமிழர்களையும் குடியேற்ற வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும். ஆசியாவிலேயும், ஆப்பிரிக்காவிலேயும் விடுதலை அடைந்த நாடுகளிலிருந்து வெளியே வரும் புதிய சூழ்நிலை காரணமாக தமிழர்கள் வெளியேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாநில அரசாங்கம் இத்தனை நாட்களாக இருந்ததைப் போல் இல்லாமல், இப்பொழுது திட்டவாட்டமான முடிவு எடுத்து, மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்தி, வெளி நாடுகளிலிருந்து வரக்கூடிய தமிழர்களுக்குச் சரியான வாழ்வு அளிக்க தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். நம்முடைய அரசாங்கம் மாத்திரம் காரியம் செய்தால் ஏதோ 500, 1,000 என்று தொகை கொடுத்து உதவி செய்ய முடியுமே தவிர, அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் வழிவகை அமைத்துக் கொடுக்க முடியாது. அவர்களுக்கு முழு உதவியும் செய்துகொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு வசதி மாநில அரசாங்கத்திற்கு இருக்குமா என்பது சந்தேகம்தான். பாகிஸ்தான் அகதிகளை நம்முடைய தேசம் பூராவிலும் குடியமர்த்தும் பொறுப்பை மத்திய அரசாங்கமும் மாநில அரசாங்கங்களும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே போல், வெளி நாட்டிலிருந்து வரும் தமிழர்களையும் தேசத்தின் பல பகுதிகளிலும் குடியமர்த்தும் பொறுப்பை, அவர்களுக்கு நல் வாழ்வு அளிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காருக்கு வற்புறுத்தியாக வேண்டும். இப்பொழுது முதன் முதலாகக் கவனிக்கவேண்டியது, பர்மாவிலிருந்து வரக்கூடிய தமிழர்கள் சம்பந்தமாக இந்த மாநில சர்க்கார் சில காரியங்களைச் செய்வதற்கான முடிவை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். மத்திய சர்க்காரும் ஏதாவது நடவடிக்கை அவசியமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று மாநில சர்க்கார் தூண்டுதல் கொடுக்கவேண்டும். அடுத்து, ஆப்பிரிக்காவிலிருந்தும் விடுதலை பெற்று வரும் ஆசிய நாடுகளிலிருந்தும் வரக்கூடிய தமிழர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கும் விஷயத்திலும் நம்முடைய மாநில சர்க்கார் சுறுசுறுப்பாக மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

திரு. மா. இராசாங்கம்: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தில் நான் தனியார்த் துறைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற இக்காட்டான நிலைமைகள் பற்றிச்

30th March 1964] [திரு. மா. இராசாங்கம்]

சொல்லவேண்டிய கடப்பாட்டில் உள்ளேன். தனியார்த் துறைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள்மேல் அந்தத் தனியார் துறை நிர்வாகிகளுக்கு அதிக அதிகாரம் இருக்கிற காரணத்தால் அவர்களைத் திடீரென்று நீக்கிவிடுகிறார்கள்; சில நேரம் திடீரென்று மாற்றிவிடுகிறார்கள். தகுதியற்றவர்களைக்கூட ஆசிரியர்களாக வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஏராளமான தகுதியானவர்கள் வேலை இல்லாமல் திண்டாடும்போது தகுதியற்றவர்களை ஆசிரியர்களாக வைத்துக் கொள்வது மிகச் சிக்கலாக இருக்கிறது என்பதை உங்கள் மூலமாக நான் சர்க்காருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி ஆசிரியர்களுக்கு அங்கே ஏற்படுகிற இன்னல்கள் காரணமாக, ஆசிரியர்களுக்கென்றே இருக்க வேண்டிய வேலை உத்தரவாதப் பாதுகாப்பு (ஸெக்யூரிடி ஆஃப் டென்யூர்) இல்லை என்பதை நான் உங்கள் மூலமாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். தனியார்த் துறைப் பள்ளிகளில் சில ஆசிரியர்கள் தொடர்ந்து இருந்தால் அவர்களுக்கு இன்க்ரிமெண்ட் வந்துவிடுமே என்ற காரணத்திற்காக ஒரு வருஷம் வேலை பார்த்தவரைகூட வேலையைவிட்டு நீக்குவது, இரண்டு மூன்று மாதம் கழித்துச் சேர்த்துக்கொள்வது என்ற நிலை சில இடங்களில் காணப்படுகிறது. ஆக, இன்க்ரிமெண்ட் கொடுக்கிற விதத்தில் தனியார்த் துறைப் பள்ளிகளை நடத்துகிறவர்கள் தப்பித்துக்கொள்கிறார்கள் என்பதை நான் உங்கள் மூலமாக சர்க்காருக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் தனியார்த் துறைப் பள்ளிகளுக்கு உபகரணப் பொருள்கள் வாங்க ஏராளமான பணம் சர்க்கார் கொடுக்கிறது. அதைக் கொண்டு அவர்கள் எல்லாப் பொருள்களையும் வாங்குகுவதில்லை. இப்படி, பள்ளி வைத்து நடத்துவதை ஒரு பிசினஸ்ஸாக ஆய்விட்டதோ என்கிற அச்சம் எனக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆக, நம் சர்க்காரிலிருந்து கொடுக்கும் பணத்தைச் சரியானபடி அவர்கள் செலவு செய்கிறார்களா, நியாயச் செலவு செய்கிறார்களா என்பதை சர்க்கார் அடிக்கடி கண்காணித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் தங்கள் மூலமாகச் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கேள்வித் தாள் வெளியான காரியத்தைப் பொறுத்து அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் கெட்டிக்காரத்தனமாகப் பதில் சொல்லி விட்டார். ஆனால், அந்தக் கேள்வித் தாள்களில் முதலில் வெளியானது ஆங்கிலக் கேள்வித்தாள்தான் என்பதை நான் உங்கள் மூலமாகச் சர்க்காருக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆனால், கல்வித் துறையினர் மொழிபெயர்ப்புக்கும் மற்றவர்கள் மொழிபெயர்ப்புக்கும் வித்தியாசம் இருக்கலாம். அந்த வித்தியாசத்தின் காரணத்தால் 'வெர்பல் ஃபாரம்' ஒத்துவரவில்லை. வெர்பல் ஃபாரம் ஒத்துவராத காரணத்தால், 'இது அல்ல அந்தக் கேள்வி' என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். 40 கேள்விகளுக்கு 7 கேள்விகள் தான் அதில் வந்திருந்தன என்று சொல்லப்பட்டது. அந்த ஏழு கேள்விகளுக்கும் சேர்த்து 60 மார்க் என்பதை நான் உங்கள் மூலமாக சர்க்காருக்குச் சொல்லிக்

[திரு. மா. இராசாங்கம்] [30th March 1964]

கொள்கிறேன். இந்தக் கேள்வித் தாள்கள் வெளியான சூழ்நிலை புரியாதது ஒன்றும் இல்லை. எப்படித் கேள்வித் தாள்கள் வெளியாக்கினார்கள் என்றால், அதே அர்த்தத்தை வைத்துக்கொண்டு வேறு வார்த்தைகளைப் போட்டு முன்னுக்குப் பின் மாற்றிக் கொடுத்துவிட்டார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு, கேள்வித் தாள்கள் வெளியாகவில்லை என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது வாதத் திறமையாக இருக்கலாமே தவிர, உண்மை எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

அடுத்து, பஞ்சாயத்து யூனியனில் சமூகக் கல்விக்கு ஒதுக்கப் பட்டிருந்த பணத்தில் 60 சதவிகிதத்தை எடுத்து இப்பொழுது இலவசப் படிப்புக்காக இணைத்திருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. நாம் இலவசப் படிப்பு கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லும் நேரத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்து மாற்றி, வெட்டியெடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் இதை எப்படி இலவசப் படிப்பு என்று சொல்ல முடியும்? இலவசப் படிப்பு என்று சொல்வதை விட 'ட்ரான்ஸ்ஃபர் ஆஃப் அலாட்மென்ட்' என்று தான் சொல்ல வேண்டும். அங்கிருந்த பணத்தை எடுத்து, இலவசக் கல்விக்கு மாற்றிப் போட்டிருக்கிறார்களே தவிர, இது இலவசமாகவே அங்கே கிடைக்கவில்லை என்ற சூற்றசாட்டை நான் உங்கள் மூலமாகச் சர்க்காருக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

என் பகுதியிலுள்ள சில சிறு பாசன வசதிகளைப் பொறுத்து நான் இந்த மன்றத்தில் பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். அதில் மிக முக்கியமானது, முதல் அமைச்சருக்கே தெரிந்த ராயப்பன் பட்டியில் சுருளியார் பகுதி என்பதைத் தங்கள் மூலமாக முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பெரியாற்றுப் பாசனம் வறண்டுபோன பல வட்டங்களை வளமூட்டுகிறது. பெரியாற்றுப் பாசனம் நல்லபடியாக உத்தம பாளையத்தில் இருக்கிறது என்று அரசாங்கத்திற்கு தெரியும். ஆனால், பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் வந்தும், உத்தமபாளையப் பகுதிக்கு பெரியாற்றுப் பாசனம் உபயோகம் ஆவது இல்லை. அவை அத்தனையுமே பிற தாலுக்காக்களுக்கு வந்து விடுகிறது. பிற தாலுக்காக்களுக்குப் போகவே கூடாது என்று நான் சொல்ல வில்லை. என்றாலும், எங்களுக்கும் கொஞ்சம் உபயோகம் ஆக வேண்டும். இந்த நீர் அங்கே உற்பத்தியாகிறது. எங்கள் பகுதியில் உற்பத்தியான நீர் எங்களுக்கு உபயோகம் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. கரும்பாலைக்காரனுக்குக் கூட சர்க்கரை இல்லை என்று சொல்வது போல, பெரியாற்றுத் தண்ணீர் உற்பத்தியாகும் பகுதிக்கே அந்தத் தண்ணீர் பயன்படாமல் போகிறது என்பதை நான் உங்கள் மூலமாக இந்தச் சர்க்காருக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதைப் பொறுத்து வழிவகை செய்யாவிட்டாலும்கூட, அதை அடுத்து இருக்கிற பல சிற்றோடைகளைச் சிறு பாசனத் திட்டத்தின் மூலமாக கொண்டு வந்து நிறைவேற்றித் தந்தால், அது எங்களுக்குப் பலன் அளிக்கும் என்று நான் உங்கள் மூலமாகச்

30th March 1964] [திரு. மா. இராசாங்கம்]

சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த வகையில், வரட்டாறு இருக்கிறது. பெயர் தான் வரட்டாறே தவிர, அது வளமூட்டும் காட்டாறு என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அந்த வரட்டாற்றிலே சிறு பாசனத் திட்டப்படி நல்ல பல வேலைகள் செய்தால், 3,000 ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பாசன வசதி கிடைக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்படிப் பாசன வசதி கிடைக்க வாய்ப்பு இருந்தும், அதைப் பயன் படுத்தாமல் இருப்பதற்குள்ள மிக முக்கியமான காரணம் ஒன்று இருக்கிறது. தனிப்பட்ட ஒருவருக்குச் சொந்தமான 50 ஏக்கர் பரப்புள்ள ஒரு தென்னந்தோப்பு பாதிக்கப்படும் என்பதற்காக, 3,000 ஏக்கர் பரப்பு நஞ்சை நிலம் ஆக்கப்படுவதை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் உங்கள் மூலமாக இந்தச் சர்க்காருக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

தென்னாட்டு உல்லாச இடங்களிலே குமுளியும் ஒன்று. அந்தக் குமுளியை அடுத்து தேக்கடி இருக்கிறது. தென்னாட்டு உல்லாச இடங்களில் தேக்கடியும் ஒன்று தான். ஆனால், அதற்குப் போகிற வழியோ தேள்கடி. மதுரையிலிருந்து போகிற ரோடு வழுவழுப்பான ரோடாகப் போகிறது. இரவு நேரங்களில் அந்தப் பாதைகளில் யாரும் செல்வது இல்லை. திருடனுக்குப் பயந்து அல்ல; தடுக்கி விழுந்தால் எழுந்திருக்க முடியாது என்பதற்காக. ஆக, மதுரையிலிருந்து குமுளி வரை போகிற ரோடு மிக மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. காரில் 75 மைலைக் கடக்க வேண்டுமானாலும், மூன்று அல்லது நான்கு மணிக்கு மேல் ஆகிறது. உள் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அது பற்றி நன்றாகத் தெரியும். முதலமைச்சர் அவர்கள் வருவதாக இருந்து தள்ளிப்போட்ட காரணத்தால் அவருக்குத் தெரியாதிருக்கலாம். ஆக அந்த ரோடு வசதியை மிக முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும் என்று நான் தங்கள் மூலமாக இந்தச் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மிக முக்கிய சந்திப்புகளில் இன்டர்-ஸ்டேட் ரோடு போடுவது என்பது பொதுவான ஒரு விதியாகும். ஆனால், அந்த விதி, குமுளி-கூடலூர் சந்திப்பில் விதி விலக்காக இருப்பது ஏன் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. கேரள சர்க்கார் துணிந்து அவர்கள் சந்திப்பிலே ரோடு போட்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், தமிழக சர்க்கார் முக்கிய இடமாக அதைக் கருதவில்லையோ என்னவோ! எல்லாவிதமான போக்குவரத்துக்கும், வியாபாரத்திற்கும், மற்றவற்றுக்கும் முக்கியமாக பெரியாற்றுப் பாசனம் இருக்கிற காரணத்தால், அதை முக்கிய பகுதியாகக் கருதி இன்டர்-ஸ்டேட் ரோடு போடவேண்டுமென்று தங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் தரிசித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் பாலம் ஒன்று கட்டப்பட வேண்டியதைப் பற்றி நான் இந்த மன்றத்தில் ஏற்கனவே மூன்று தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். நான்காவது தடவையாக இப்பொழுது சொல்கிறேன். 'டின் விஜேஸ்' என்று சொல்லக்கூடிய இரண்டு மேஜர் பஞ்சாயத்து ஊர்களை இணைத்து ஒரு பாலம் போட வேண்டி

[திரு. மா. இராசாங்கம்] [30th March 1964]

யிருக்கிறது. அந்தப் பாலத்தை உடனடியாகச் சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டு நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதற்காக நாங்கள் நன் கொடை கொடுத்திருக்கிறோம். இடையில் உள்ள விலையுயர்ந்த வயல்வெளிகளையும் நாங்கள் ரோடு போடுவதற்காக விட்டுக் கொடுத்திருக்கிறோம். இன்னும் உபயோகமின்றி சர்க்காரினுடைய இரும்புச் சாமான்கள் தண்ணீரில் மூழ்கிக்கொண்டு நேனிக்குப் பக்கத்தில் குன்னூரில் கிடக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் எடுத்து சேர்த்தால் நான்கு லட்ச ரூபாய் செலவு ஆகக்கூடிய பாலத்தை ஒரு லட்ச ரூபாய்க்குள்ளாகவே முடித்துவிடலாம். இப்படி நல்ல வாய்ப்பு உள்ள பாலத்தை இதுவரையில் போடாமல் இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் கிருபை கூர்ந்து அந்தப் பாலத்தை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று எங்கள் பகுதி மக்களும் சர்க்காருக்கு எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்ட சபையிலே இதை இப்பொழுது நான்காவது முறையாக நான் சொல்கிறேன். இனியும் ஐந்தாவது முறையாகச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டாலும் நான் தொடர்ந்து சொல்லிக்கொண்டே இருப்பேன். ஆனால், நான் ஐந்தாவது முறையாக இங்கே சொல்ல வேண்டி அவசியத்தை ஏற்படுத்தாத அளவுக்கு, கூடிய விரை விலேயே அந்தப் பாலத்தை அமைப்பதில் கவனம் செலுத்து வார்கள் என்ற நிச்சயத்தோடு நான் இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

10-00
a.m.

* திரு. எஸ். முத்துலிங்கம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப் போது என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள சிலபல குறைபாடுகளை எடுத்துக் கூற நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

வந்தவாசி தாலுக்காவிலே கடைசி கிராமம் ஆகிய எய்ப்பாகம் கிராமத்திலே பொன்னன் என்ற வேட்டைக்காரன் பன்னிரண்டு வருஷங்களாக சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களை உழுது பயிரிட்டுக் கொண்டு இருக்கிறான். அதிலே தன் சொந்தச் செலவிலே கிணறும் எடுத்திருக்கிறான். அந்த ஏழை வேட்டைக்காரனை அந்த நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றவேண்டும் என்ற கெட்டு எண்ணத் தலே அந்தப் பகுதியில் உள்ள பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடென்ட் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் அந்த கிராமத்திலேயே பணக்காரர். நிறைய சொத்து உண்டு. அவர் இந்த ஏழை வேட்டைக்காரனிடம் பல வருஷங்களாக இருந்து வருகிற 3 ஏக்கர் நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக அந்த நிலத்தில் மாங்கன்று வைக்கப்போவதாகச் சொல்கிறார். இதுபற்றி 8-2-1963-இல் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், ஜில்லா கலெக்டர் துரை அவர்களுக்கும் ஆர்.டி.ஓ. அவர்களுக்கும் மனுச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 2-10-1963-இல் திரு. கனம் கக்கன் அவர்கள் அந்தப் பகுதிக்கு வந்தபோது நேரில் சொல்லியும் மனுக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 6-12-1963-இல் கிராமமணியக்காரர் அவர்களுக்கும், ஆர்.டி.ஓ. அவர்களுக்கும்

30th March 1964] [திரு. எஸ். முத்துலிங்கம்]

மனு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இவ்வளவு எல்லாம் எழுதிக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தம்கூட அந்த நிலத்தை அந்த ஏழைக்கே அடமானம் செய்து கொடுக்கும் நடவடிக்கையை சர்க்கார் ஏன் இன்னமும் எடுக்கவில்லை என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இதையொட்டி அந்தப் பகுதி மக்கள் நிறையப் புகார்களை என்னிடம் வந்து சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது 17-1-1964-இல் மேற்படி பஞ்சாயத்து போர்டு பிரெசி டெண்ட் அவர்கள் இரவோடு இரவாக மாங்கன்றை வைத்து நட்டு இருக்கிறார்கள். இதனால் எல்லாம் அந்த ஏழை வேட்டைக்காரன் படுகிற கஷ்ட நஷ்டங்களை சர்க்கார் உடனடியாகக் கவனித்து அந்த நிலத்தை அவனுக்கே அடமானம் செய்து கொடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பஞ்சாயத்துக்களிலே உள்ள ஜிப்புகளை எம்.எல்.ஏ., எம்.பி.-க்கள் உபயோகப்படுத்துவதற்குத் தரவேண்டுமென்று சர்க்கார் ஜி.ஓ. இருந்தும் அதன்படி அவர்கள் நடந்துகொள்ளாத தற்குக் காரணம் என்ன? ஆகவே சர்க்கார் உடனடியாக எம்.பி.-களுக்கும் எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கும் ஜிப் கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மந்திரிகள் தமக்குத் தெரிந்தவர்கள் என்றும், அவர்களிடம் சொல்லி எந்தக் காரியத்தையும் செய்து கொடுப்பதாகவும் சொல்லிக்கொண்டு ஒருசில ஊதாரிகள் நடமாடி வருகிறார்கள். அவர்கள் பாமர மக்களுடைய பணத்தைப் பறித்துக்கொண்டு வேலை வாங்கித் தருவதாகவும், உத்தியோக உயர்வைப் பெற்றுத் தருவதாகவும் சொல்லிக் கொண்டு இடைத்தரகர்களாக வெளியில் நடமாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வி.ஐ.டி. போட்டு உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் இப்படி பொதுப்படையாகச் சொன்னால் பயனில்லை. எல்லோரையும் சந்தேகப்பட முடியாது. இன்னும் கொஞ்சம் குறிப்பிட்டுத் தகவல் சொன்னால் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். முத்துலிங்கம் : இதுபற்றியும் அவசியம் கவனிக்க வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேனே தவிர மற்றபடி ஒன்றும் இல்லை. அடுத்தபடியாக வந்தவாசியில் குடி தண்ணீர் கஷ்டம் இருக்கிறது, அதை நீக்க குடிதண்ணீர் திட்டத்தை அமுல் நடத்தாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உடனடியாக அவற்றை அமுலுக்குக் கொண்டுவர முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ராணுவத்தில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிற சிப்பாய்களுக்கும், மாஜி சிப்பாய்களுக்கும், மற்றும் என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கும் நில அடமானம் செய்யும் விஷயத்தில் ரொம்ப டிலே செய்கிறார்கள். அதையும் துரிதப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். முத்துலிங்கம்] [30th March 1964]

அடுத்து முதியோர்களுக்கு பென்ஷன் வழங்கும் திட்டத்தை சரிவர அமுல் படுத்துவதே கிடையாது. முதியோர் பென்ஷன் திட்டத்தை உடனடியாக நல்ல முறையில் அமுல் நடத்த வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ராணுவத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் பிள்ளைகளுக்கு எல்லாச் சலுகையும் அளிக்கப்பட்டுமென்ற உத்தரவு பிறப்பித்திருந்தும், தலைமை ஆசிரியர்கள் அப்ரிகேஷன் பாரம் காலாகாலத்தில் கொடுப்பது இல்லை. இது விஷயமாகவும் காலாகாலத்தில் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆறுமுகம்: மதிப்பிற்குரிய துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, செங்கம் தாலுக்காவில் மலை மீது வசிக்கின்ற ஏராளமான மலை ஜாதி மக்களுக்கும், மலைகளின் பக்கத்தில் வசிக்கின்ற ஏழை மக்களுக்கும் இன்னும் நம்முடைய சமுதாய நலத் திட்டத்தின்கீழ் செய்யப்படுகிற வேலைகள் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. இந்த நிலைமையில் நம்முடைய பஞ்சாயத்துகளுக்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய பங்குத் தொகையை இவர்கள் கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருப்பதால் இவர்களும் சில குறிப்பிட்ட வசதிகளை எல்லாம் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக என்னுடைய தாலுக்காவில் தானிப்பாடி, தொகுதி, பீமரப்பட்டி, ஆத்திப்பாடி போன்ற இடங்களில் ரோடு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அதேபோல ஜவ்வாது மலை கிராமப் பகுதிகளிலும் அந்த மலை மீதுள்ள எழுபது, எழுபத்தைந்து கிராமங்களுக்கு இன்னும் குடிசைநீர் வசதி, ரோடு வசதி, மின்சார வசதி, வைத்திய வசதி போன்றவைகள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்காக ஜவ்வாது மலை மீது இருக்கிற எல்லா கிராமங்களையும் சேர்த்து ஒரு டிரைபல் ப்ளாக்மாக மாற்ற வேண்டுமென்ற யோசனை இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல பஞ்சாயத்துக்களால் ரோடுகளைப் போட முடியவில்லை என்றால் நமது சர்க்காரே எல்லாத் தொகையையும் போட்டு ரோடுகளைப் போட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நம்முடைய மத்திய சர்க்கார் ஷெட்யூல்டு காஸ்ட்ஸ், ஷெட்யூல்டு டிரைபல் வசிக்கின்ற பகுதிகளில் ரோடு போடுவது மற்றும் வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்காகப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தை நம்முடைய சர்க்கார் அதிகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லையென்று அறிகிறேன். அதை அதிகமாகப் பயன்படுத்தி இந்தக் குறைகளையெல்லாம் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

30th March 1964] [திரு. ஏ. ஆறுமுகம்]

மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரை வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலே எல்லா தாலுக்காக்களிலும் நல்ல வேலைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன, செங்கம் தாலுக்காவைத் தவிர, செங்கம் தாலுக்காவில் பல வேலைகள் செய்யப்படவேண்டுமென்று எஸ்டிமேட் தயாரிக்கப்பட்டு வேலை நடைபெறாமல் இருக்கிறது. வேண்டிய அதிகாரிகள் குறைவாக இருப்பதால்தான் வேலை செய்வதற்குக் குந்தகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அறிகிறேன். செங்கம் தாலுகா வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலேயே மிகவும் பின்தங்கிய தாலுகா. ஏழைகள் தான் அதிகம். பணக்காரர்கள் யார் என்றே சொல்ல முடியாத அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. குறிப்பாக பெருங்களத்தூர், சூயிலம், மோத்தக்கல் போன்ற கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி வராமல் இருக்கிறது. உடனடியாக அந்தப் பகுதிகளில் வேலையை ஆரம்பிக்க கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்குவதிலே என்ன கொள்கை கையாளப்படுகிறது என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு இனமாக மனைக்கட்டுகள் வழங்குவதாகக் கொள்கை இருக்கிறது. வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலே ஏராளமான பேர்களுக்கு இனமாக நிலம் கொடுக்கப்படவில்லை. இதைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் குறிப்பிட்டேன். அமைச்சர் அவர்கள் அப்படி இருக்காது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்று கூட எங்கள் ஜில்லாவில் ஹரிஜனங்கள் மனைக்கட்டு வாங்குவதற்காகப் பட்ட கட்டைத் தீர்க்க முடியாமல் ஜப்தி உத்தரவு செய்யப்பட்டிருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே மாகாணம் பூராவிலும் உள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு இனமாக மனைக்கட்டுகள் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நாட்டின் தென்பகுதியில் உள்ள கள்ளர்களின் முன்னேற்றத்திற்காக 'கள்ளர்ஸ் ரெக்ளமேஷன்' என்ற திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். அதே போல் குருவிக்காரர்கள் என்ற சமூகம் நாடோடி சமூகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பல பகுதிகளில் வீடு கட்டி, உழுது பயிரிட்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக நமது சர்க்கார் தனியாக, பிரத்தியேகமாகத் திட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். அவர்கள் ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட்ஸ் லிஸ்டில் இருந்த போது சில நன்மைகளைப் பெற்று வந்தார்கள். ஆனால் திடீரென்று அவர்கள் ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட் இல்லையென்று நீக்கி விட்டு பாக்வேர்ட் கிளாசில் சேர்த்துவிட்ட காரணத்தால் அந்த நன்மைகள், வசதிகள் எல்லாம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் ஷெட்யூல்ட் காஸ்டைச் சேர்ந்தவர்களை விடப் பின்தங்கியவர்களாதலால் அவர்களை மறுபடியும் அந்த லிஸ்டிலே சேர்த்துக் கொண்டு இந்த நன்மைகளை யெல்லாம் அவர்களும் பெறும்படி செய்யவேண்டும்.

செங்கம் தாலுகாவில் ஒரே ஆஸ்பத்திரிதான் இருக்கிறது. ஆஸ்பத்திரிக்காக மேற்கே போக வேண்டுமென்று சொன்னால் திருப்பத்தாருக்குப் போகவேண்டும்; கிழக்கே போகவேண்டு

[திரு. ஏ. ஆறுமுகம்] [30th March 1964]

மென்று சொன்னால் திருவண்ணாமலைக்குப் போகவேண்டும். கிட்டத் தட்ட 20, 30 மைல் போகவேண்டும். அங்கு ஒரு பெரிய ஆஸ்பத் திரி கட்ட 3½ லட்சம் ரூபாய் திட்டம் ஒன்று இருந்தது. ஆனால் நாட்டிலே ஏற்பட்ட தேசிய நெருக்கடியின் காரணமாக நிறுத்தி வைத்து விட்டார்கள். கனம் முதலமைச்சர் அவர்களும், கனம் சுகாதார அமைச்சர் அவர்களும் தயை கூர்ந்து இந்த வருஷத்திலாவது அந்த ஆஸ்பத்திரியைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடு களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

செங்கம் பகுதியில் ஓடுகின்ற செய்யாற்றில் ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். அந்தச் செங்கம் தாலுகாவில் இருக்கும் கிராமங்களில் ஏராளமானவை செய் யாற்றின் வட பகுதியில் இருக்கின்றன. மழை காலங்களில் வெள்ளம் போகும்போது அந்த கிராமங்களுக்கு தொடர்புகள் கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, உடனடியாக அந்தப் பாலத்தைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

செங்கம் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் சேர வேண்டிய சில பகுதிகளைத் தானிப்பாடி போலீஸ் ஸ்டேஷனோடு சேர்த்திருக்கிறார்கள். அரட்ட வாடி, புளிம்பட்டி ஆகியவை எல்லாம் செங்கத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்றன இவற்றையெல்லாம் தானிப்பாடி போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே சேர்த்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கிராமங்களை யெல்லாம் செங்கம் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சுகரட்டேரியட்டில் அமைச்சர்களைப் பார்க்கச் சென்றால் அங்கத்தினர்களும் மற்றப் பெரியவர்களும் தங்க இடமே இல்லை. தொழில் அமைச்சர் அறைக்கு வெளி நாட்டுப் பிரமுகர்கள் எல்லாம் வருகிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் கூட பி.சி., பி.ஏ., பக்கத்தில்தான் உட்கார வேண்டி இருக்கிறது. வெளி நாட்டுப் பிரமுகர்களும், மற்றவர்களும் அமைச்சர்களைப் பார்க்க வரும் போது உட்கார்ந்திருப்பதற்குச் சவுகரியங்களைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் பங்கெடுத்துப் பேசுகின்ற நேரத்தில் நம்முடைய அரசாங்கம் தமிழ் நாட்டினுடைய மொழிப் பிரச்சனை சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்காரிடத்திலே சரியாக எடுத்துரைக்கத் தவறி விட்டார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை இங்கே நான் கூற விரும்புகிறேன். தமிழ் மக்களுக்கு ஊறு விசுவாசிக்கின்ற இந்தி மொழியை, தமிழர்கள் விரும்பாத இந்தி மொழியை வடக்கே இருக்கின்ற இந்தி வெறியர்கள் இங்கே திணிக்கப் பார்க்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய முதலமைச்சர் இந்தச் சபையிலே ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தைக்கூடச் சரிவரச் செயல்படுத்தத் தவறி இருக்கிறார் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். பாரதத்திலே 'நகுலன் தேர் ஓட்ட வேண்டும்; மழை பெய்து கொண்டிருக்கும்; நகுலன் தேரையும் ஓட்ட

30th March 1964] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

வேண்டும்; நனையவும் கூடாது' என்று நகுலன் தேர் ஓட்டுவதைப் பற்றிக்கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தியைக் கட்டாயமாகப் புகுத்தினால் இந்த மாகாணத்தில் உள்ள தமிழ் மக்கள்—காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களையும் சேர்த்தே சொல்கிறேன்—இந்த அரசாங்கத்தைக் கவிழ்த்து விடுவார்களோ என்ற பயத்தின் காரணமாகத்தான் இந்தியை மறைமுகமாகப் புகுத்த இந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் உதவியாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் சாதகம் செய்வதைப் போல், இவர்களுக்கும் சாதகம் செய்வதைப்போல், நகுலன் தேர் ஓட்டுவதைப் போல இந்தி மொழியை மறைமுகமாகப் புகுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்திலே இந்தி மொழிக்கு உள்ள எதிர்ப்பை, வெறுப்பை வடக்கே இருக்கின்ற வர்களிடத்திலே எடுத்து வைக்காத காரணம் என்ன? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இந்தி மொழி வேண்டாமென்று எடுத்துப் பேசினால், 'மொழி கூடாது என்று பேசுகிறவர்கள் பாகிஸ்தானுக்குப் போங்கள்' என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுகிறார்கள். ஏற்கெனவே பாகிஸ்தானுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையே தகராறு இருக்கிறது. கிழக்குப் பாகிஸ்தானிலிருந்து அகதிகள் துரத்தப்படுகிறார்கள். நாட்டிலே இருக்கின்ற ஒற்றுமை சீர்குலைகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பாகிஸ்தானுக்கு ஏஜன்ஸிகளைத் தயார் செய்வதைப் போல், இங்கே இருக்கின்ற முஸ்லீம் லீகர்களுடைய குறைகளைத் தெரிந்து போக்குவதற்கு முயலாமல் 'பாகிஸ்தானுக்குப் போங்கள்' என்று வெறியுணர்ச்சியை உண்டாக்குகின்ற முறையில் பேசுகிறார்கள். இந்த நிலைமையைப் பூர்ணமாகப் பரிசீலித்து நல்ல விதத்தில் முடிவு எடுக்கவில்லை என்று குற்றம் சாட்டுகிறேன். இந்த மன்றத்திலே திருவள்ளுவர் படத்தை மாட்டியிருக்கிறார்கள். திருவள்ளுவர் எங்களைப் பார்க்கவில்லை; கனம் முதலமைச்சர் அவர்களைத்தான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் என்ன சொல்லுகிறார்?

“சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க

சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்”

என்று முதலமைச்சரைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார். 'முதலமைச்சர் அவர்களே, நீங்கள் பயனுள்ள சொற்களைச் சொல்லுங்கள்; தமிழ் நாட்டில் உள்ளவர்களைப் பாகிஸ்தானுக்குப் போங்கள் என்று சொல்லாதீர்கள்' என்று சொல்லுகிறார்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நான் சொல்லாததைச் சொன்னதாகக் கூறுவது முறையல்ல. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இவ்வாறுதான் பேசுவார்கள்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: இந்த மன்றத்திலே 'பாகிஸ்தானுக்குப் போங்கள்' என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசலாமா? இந்த முறையற்ற பொருளைச் சட்ட மன்றத்திலே சொல்லலாமா?

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [30th March 1964]

அதனால்தானே என்னவோ திருவள்ளுவர் கனம் முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்து 'சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய . . . ' என்று சொல்கிறார்.

இப்படிப்பட்ட பயன் அற்ற சொற்களைச் சொல்லி இங்குள்ள ஒரு சில கட்சிகளைத் தூண்டி விட்டு இங்குள்ள முறையை மாற்றி பாகிஸ்தானுக்கும் இந்தியாவிற்கும் இடையே விரோத உணர்ச்சியை அதிகப்படுத்துகின்ற முறையில்தான் பேசுகிறார்கள். இதை முதல் அமைச்சர் அவர்களின் பேரில் குற்றச்சாட்டாக சொல்கிறேன். அதேபோல் என்.ஜி.ஓ. பிரச்னை பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லிக்கு சென்று பார்த்து வருகிறேன். என்று சொன்னார்கள். டெல்லிக்கு சென்றார்கள்; என்ன பார்த்து வந்தார்கள்? டெல்லியிலிருந்து பணம் வந்ததா? என்.ஜி.ஓ.-க்கள் எங்களுக்கு சம்பள உயர்வு வேண்டுமென்று கேட்டால் ஆகாது. ஆனால் அவர்கள் குறைகளை எந்தளவு தீர்த்திருக்கிறீர்கள்? ஒரு மாத காலமாக பட்ஜெட் விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஒரு மாத காலமும் பரிசீலித்து முடிவு செய்யாத விஷயங்களை இப்போது தள்ளி வைக்கப் பார்க்கிறீர்கள். அவர்களுக்கு வயிறு பசிக்காதா? அவர்களுக்கு கஷ்டங்கள் இருக்காதா? ஏன் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதைத் தீர்த்து வைக்கவில்லை? இதில் அவர்கள் தவறியிருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இங்கு சுமத்த விரும்புகிறேன். அடுத்து பஸ் கட்டணம் பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அந்த விவாதத்தை துவக்கி வைத்துப் பேசும்போது அடுத்த ஆண்டு எஸ்டிமேட்டில் 46 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழும் என்று சொன்னார்கள். துண்டு விழுவதை எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் அந்த நஷ்டத்தை தவிர்க்க நாங்கள் வழிவகைகள் எல்லாம் சொன்னோம். அவற்றை புனர் பரிசீலனை செய்து பார்த்தால் நஷ்டம் வராது என்று சொன்னோம். அதை பரிசீலிக்காமல் இன்றையதினம் கட்டணத்தை ஏற்றியிருக்கிறார்கள். எந்த அளவு ஏற்றியிருக்கிறார்கள்? 7 பைசா என்று இருந்ததைத் 10 பைசாவாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். 10-ஆக இருந்ததை 14 பைசாவாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். 13 பைசா என்றிருந்ததை 18 பைசாவாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். 16 பைசா என்றிருந்ததை 22 ஆக மாற்றியிருக்கிறார்கள். 19 பைசா என்றிருந்ததை 26 பைசாவாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். 22-ஐ 30 பைசாவாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். 25 பைசா என்றிருந்ததை 36 பைசாவாக ஏற்றியிருக்கிறார்கள். எந்தளவு இது நியாயம் என்று கேட்கிறேன். 40 சதவிகிதம் உயர்வு இருக்கிறது. உங்கள் கணக்குப் பிரகாரமே துண்டு விழும் தொகையை சரிக்கட்ட நஷ்டம் வராமல் இருப்பதற்காக நாங்கள் கூறிய யோசனைகளைத் தட்டிக் கழித்து விட்டு கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள். அப்படி உயர்த்தப்பட்டிருக்கும் இதை, வரிச் சுமையை ஏழை மக்கள் எவ்வளவு தூரம் ஏற்றுக் கொள்ளமுடியும்? விலைவாசிக் கொடுமை காரணமாக, உயர்ந்த வரிகள் காரணமாக ஏழை மக்கள், பாட்டாளி மக்கள், நடுத்தர வர்க்கத்தினர் இன்றைய

30th March 1964) [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

தினம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 6½ கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும் பஸ் கட்டணத்தை இன்று 40 சதவிகிதம் உயர்த்தியிருப்பதினால் 2 கோடிக்கு மேல் வருமானத்தை தேடியிருக்கிறார்கள். இது நியாயமா? 40 லட்சத்தை சரிகட்ட இரண்டு கோடி ரூபாய் வருமானம் வேண்டுமா? இது அநியாயம் அல்லவா? என்ற குற்றச் சாட்டை சமத்த விரும்புகிறேன். ஒரே ஒரு குற்றச்சாட்டை முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு ப்ரிவிலேஜ் மோஷன் கொடுத்தேன். இந்த மன்றத்திலே ஏற்கெனவே இருந்த முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இருந்திருப்பார்களானால், அல்லது சுப்பிரமணியம் அவர்களைப் போன்றவர்கள் இருந்திருப்பார்களே யானால் நிச்சயமாக அதிகாரிகள் செய்தது தவறு என்று ஒத்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நேற்று முன் தினம் இது பற்றிய பிரச்சனை வந்தது. நான் விளக்கம் கூறினேன். எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் கூறினார்கள். அதற்கு மேல் கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் அதை தள்ளிப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதுபற்றி பேசுவது முறையா? அதுபற்றி பேசவேண்டுமென்றால் நானேய்தினம் பேசலாம்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த கோரிக்கையை ஆதரித்து எனது வார்த்தைகளை ஆரம்பிக்கிறேன். பொதுவாக இந்த பட்ஜெட் தொடர் கூட்டம் ஒரு சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தொடர் கூட்டமாக அமைந்ததை பார்க்கிறோம். முக்கியமாக வள்ளுவர் பெருமானின் திரு உருவம் இந்த மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டது ஒரு சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சியாகும். அதை நம் பாரதத்தின் உப ஐதிகிபதி அவர்கள் இங்கு திறந்து வைத்து ஆற்றிய உரை மெம்பர்கள் அனைவரின் உள்ளத்திலும் என்றென்றும் இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை என்னிடம் இருக்கிறது. அடுத்தபடியாக, சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தொடர் கூட்டம் இது என்பதற்கு, செகண்டரி கல்வி வரையில், 11-வது வகுப்பு வரையில் எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வியளிக்கப் பட்டிருப்பது ஒரு பெரிய சலுகையாகும். பாரதத்தில் உள்ள மற்ற மாநிலங்களில் ஏற்படாத பெரியதொரு சாதனையை தமிழ் நாட்டில் சாதித்த ஒரு பெருமைக்கு குறிப்பாக நம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், அவர்கள் தலைமையில் பணியாற்றும் மற்ற அமைச்சர்களுக்கும் பெரிய பாண்டு இந்த தமிழ் நாட்டி மக்கள் என்றென்றும் அவர்களுக்கு அளிப்பார்கள் என்ற உறுதியை இந்த சமயத்தில் கூறிக்கொள்ள, விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, முதியோர் பென்ஷன் திட்டத்தில் 65 என்றிருந்த வயது வரம்பை அங்குலினர் களுக்கு 60 ஆக குறைத்தது அந்த ஒரு பெரிய சலுகையை இந்த பட்ஜெட் கூட்டத்தில் விரிவாக பரிசீலித்து முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதையும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக,

[திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்] [30th March 1964]

அதிகாரிகளுக்கு பென்ஷன் திட்டம், இந்த பட்ஜெட்டில் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டு இன்னும் பலவிதமான சலுகைகளை அளித்து இருக்கிறார்கள். கடைசியாக, சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் சம்பளத்தை நம் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் காலத்திலேயே, 150 ரூபாயாக இருந்ததை 250 ரூபாயாக உயர்த்தியதற்கு அத்தனை பேர்களும் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு மிகக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற விஷயத்தையும் இந்த சமயத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என் தொகுதியைப் பற்றி சில விளக்கங்களை இங்கு கூற விரும்புகிறேன். கேள்வி நோத்தின்போது, எங்கள் மாவட்டத்தில் பெண்களுக்காக ஒரு கல்லூரி அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டபோது ஏற்கெனவே ஆண்கள் கல்லூரி அமைக்கும் காலத்தில் அரசாங்கத்திற்கு கொடுக்கிறோம் என்று சொன்ன பணத்தை கொடுக்காமல் இருந்ததினால் அதை நடத்துவதே சங்கடமாக இருக்க, மேலும் பெண்கள் கல்லூரி ஒன்றை அங்கு எப்படி ஆரம்பிப்பது என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் கவனத்திற்கு நான் ஒன்று கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நீலகிரி மக்கள் முக்கியமாக நம்பிக் கொண்டிருப்பது உருளைக்கிழங்கு ஒன்றேதான். இந்த உருளைக்கிழங்கு விவசாயம் கடந்த நூலைந்து ஆண்டுகளாக லேட்டுப்பளை என்ற கொடிய நோய் காரணமாக பாதிக்கப்பட்டு, அது அடியோடு அழிந்துவிடுமோ என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மே மாதத்தில் வர இருக்கிறார்கள் அப்போது அதை அங்கு பார்க்கப்போகிறார்கள். இந்நிலையில் மக்கள் வாக்குறுதி அளித்த பணத்தை எங்கிருந்து கொடுப்பார்கள் என்ற அச்சம் தான் ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாகத்தான் சொல்லிய பணத்தை கொடுக்க முடியாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டது. நாம் அரண்மூர் பாலசை 5 லட்சத்திற்கு வாங்கினோம். இப்போது அது 1 அல்லது 2 கோடிக்கு வரும். அதேபோல் இன்று உகையில் பெரியதொரு மாளிகை நவாநகர் மாளிகை என்று ஒன்று இருக்கிறது. அங்கு பெண்கள் கல்லூரி வைக்கவும், ஹாஸ்டல் வைக்கவும் போதிய இடம் இருக்கிறது. அதை விற்கப்போவதாக அறிகிறேன். ஆகவே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தலையிட்டு நவாநகர் மஹாராஜா ஹையோ அல்லது மஹாராணியையோ சந்தித்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தி சில விடையில் அதை வாங்கி அங்கு பெண்கள் கல்லூரியை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதை அரசாங்கத்திற்குத்தான் கொடுக்கவேண்டிய நிலை இருப்பதாக அறிகிறேன். ஏற்கெனவே 100 பெண்கள் கல்லூரியில் படிக்கிறார்கள். ஹாஸ்டல் இல்லாததினால் மேற்கொண்டு பல பெண்கள் அங்கு சென்று படிக்க வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு இன்னும் 100-க்கு மேல் பெண்கள் அங்கு போய் படிக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருப்பதால் தயவு செய்து அதை வாங்கி பெண்களுக்கான ஒரு கல்லூரியை உகையில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்

30th March 1964] [திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்]

களின் நெஞ்சில் எங்கள் மாவட்டத்திற்கு தனிபான ஒரு இடம் இருக்கிறது. எங்கள் மாவட்டத்தில் பேபி ஃபுட் பாக்டரி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னோம். அதற்கு கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள், அதை றீஸ்ட் சென்டர் ஆக விருத்தியாக்கமுடியுமே தவிர மற்றபடி முடியாது என்று கூறினார்கள். இன்று உதகை மில்லு சப்ளை யூனியனிலிருந்து தினம் 2,500 லிட்டர் உபரிபால் சென்னைக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் நான் ஊட்டிக்கு சென்றபோது அந்த யூனியன் பிரசிடென்ட், செக்ரட்டரி இவர்களை விசாரித்தபோது அங்கு தினசரி 20,000 லிட்டர் பால் வருவதாக கூறினார்கள். இந்த நிலைமையில் அங்கு பேபி ஃபுட் ஃபாக்டரியை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஏன் தயங்குகிறது என்கின்ற விளக்கத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தாற்போல், டெக்ஸ்டைல் மில் ஒன்றை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். நீலகிரி குளிர்த் திரைத் துறை, இங்கே எப்படி டெக்ஸ்டைல் மில் அமைக்க முடியும் என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். ஆனால் சுவிச்சர்லாண்ட் போன்ற இடங்களில் எல்லாம் டெக்ஸ்டைல் மில் இருக்கிறது. அதோடு கோவையிலிருந்து பல தனிப்பட்ட முதலாளிகள் ஊட்டியில் டெக்ஸ்டைல் மில் வைக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பித்திருப்பதாக தெரிகிறது. ஆகவே அரசாங்கம் இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து பார்த்து, அங்கே இருக்கின்ற வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போக்குகின்ற முறையில் அங்கே ஒரு டெக்ஸ்டைல் மில் வைப்பதற்கு கோவையிலுள்ள தனியார் யாருக்கேனும் ஒரு லைசென்ஸ் வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், ஊட்டியில் இருக்கின்ற அழகான லேக் இப்போது மீன்வளத் துறையின் கீழ் இருந்து வருகிறது என்று நினைக்கிறேன். அங்கே இப்போது அந்த லேக்-கின் கீழ் பக்கத்தில் இருந்து அதிகமான அளவுக்கு மண் மேடிட்டுக்கொண்டு வருகிறது. இதைப்பற்றி நான் இரண்டு தடவை இந்த சபையிலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த மண்ணை எடுப்பதற்காக இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாக தெரியவில்லை. இப்படி விட்டுக்கொண்டிருந்தால் இன்னும் இரண்டாண்டு காலத்தில் அந்த லேக் முழுவதுமே மண் மேடிட்டுவிடும். அதோடு இப்போதெல்லாம் அங்கே போட் ரேஸ் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இதைப்பற்றி கனம் செய்தித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சற்று கவனம் செலுத்தி, அங்கேயுள்ள மண்ணை எடுத்து அகற்றுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதன் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை சொல்வதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக தங்களுக்கு என் உளம் கனிந்த நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நமது மாநிலத் தைப் பொறுத்த வரையில் எத்தனையோ மாநில சட்டங்கள் இருக்

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [30th March 1964]

கின்றன. சட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், உயர் நீதி மன்றங்களில் வழக்குகள் போகின்ற நேரத்தில் பல திருத்தங்கள் தேவைப்படுகின்றன. இவைகளை எல்லாம் நல்லமுறையில் திருத்தி அமைத்து கோடிபிக்கேஷன் செய்து கொடுத்தால் நிச்சயமாக மக்களுக்கு பயன்படும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த வேலையைச் செய்ய சட்டக் கமிஷன் ஒன்றை அமைத்து, இந்த வேலையை துரிதமாக நடத்தினால் எல்லோரும் இந்த மாநில சட்டங்களை நல்ல முறையில் அறிந்து கொள்வதற்கும், அதைப்பற்றி பூரா விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்வதற்கும் வசதியாக இருக்கும். அதோடு மட்டுமல்ல, நாம் அடிக்கடி பார்க்கிறோம். இந்த மன்றத்தில் பல சட்டங்களுக்கு திருத்தம் கொண்டு வந்தவன்வாம் இருக்கிறது. இவ்விதமில்லாமல், திருத்தங்களே கொண்டு வரவேண்டியதில்லை என்று சொல்ல முடியாது. இருந்தாலும் கூடிய மட்டும் நிரந்தரமாக, அவசியமான அளவுக்கு திருத்தங்கள் கொண்டு வந்து எந்த அளவுக்கு திருத்தங்களை எல்லாம் தவிர்க்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு தவிர்த்து மாநில சட்டங்களை எல்லாம் புனர் ஆலோசனை செய்து அதோடு உயர்நீதி மன்றங்கள் தீர்ப்புக்களை எல்லாம் தொகுத்து தருகின்ற முறையில் ஒரு சட்டக் கமிஷனை அமைக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் இந்த மாமன்றத்திலேயே ரெவின்யூ இலாகா பற்றிப் பேசப் படுகின்ற நேரத்தில் எல்லாம் பல கருத்துக்களை ஆளும் கட்சி தரப்பிலிருந்தும் எதிர்க்கட்சி தரப்பிலிருந்தும் சொல்லியிருக்கிறார்கள், அதில் எல்லாம் இந்த இலாகா நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை இந்த இலாகா சீர்கெட்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். மேலும் இந்த இலாகாவே வேண்டாம் என்கின்ற அளவுக்கு ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் இந்த இலாகா வேண்டாம் என்று சொல்ல முன் வரவில்லை. இந்த இலாகா மிக மிக அவசியம் தான். ஆனால் இருக்கின்ற சீர்கெட்டைப் போக்க வேண்டும், இப்போது அப்படியிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அப்படியில்லை. இந்த இலாகாவிலுள்ள அலுவலகங்களில் கொடுக்கப்படுகின்ற விண்ணப்பங்கள் கொடுத்த அலுவலகத்தில் இருப்பதில்லை. விண்ணப்பம் கொடுத்த அடுத்த நாள் சென்று பார்த்தால் விண்ணப்பம் அங்கே இராது. அப்படி விண்ணப்பம் இருந்தாலும் கூட அந்த விண்ணப்பத்தின் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் குறிப்பிட்ட ஒரு காலவரையறைக்குள் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதில்லை. இந்த நிலைமையைத் தான் நாம் பார்க்கின்றோம். இந்த இலாகா மூலமாகத் தான் நிச்சயமாக நம்முடைய திட்டங்களை எல்லாம் நல்ல முறையில் செயல்படுத்த முடியும். ஆகவே இதைச் சீர் செய்தால் தான் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடக்க முடியும். நல்ல நிர்வாகம் நல்ல ஆட்சிக்கு இலக்கணம். அந்த முறையில் இதில் சீர்திருத்தம்

30th March 1964] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

செய்து நல்லமுறையில் இயங்க வைத்து ஆமை வேகத்தில் இருக்கின்ற நிர்வாகத்தைக் கட்டை வண்டி வேகத்தின் அளவுக்காவது கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் கள்ளர் வகுப்பினருக்காகக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்து அதன் வாயிலாகப் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைக் கடனாக வழங்கியிருக்கிறோம். இவ்விதம் கொடுத்ததில் 5 லட்சம் ரூபாய் வாய்தா போன கடனாக ஆகியிருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்று பார்த்தால், உரிய காலத்தில் குறிப்பிட்ட சட்டவரம்பு காலத்திற்குள் வசூல் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. இப்போது இந்த 5 லட்சம் ரூபாயும் வாய்தா போன கடனாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஐந்து லட்சம் ரூபாய் வசூல் ஆகாமல் இருந்ததற்கு நிச்சயமாக யார் காரணம், எந்த அதிகாரிகள் இதற்கு பொறுப்பு என்பதைப் கவனித்து, அவர்கள் பேரில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அரசாங்கத்திலிருந்து அரிஜனங்கள் முன்னேறுவதற்காகப் பல மான்யங்களைக் கொடுக்கிறோம். அது வரவேற்கத்தக்கது தான். அந்த முறையில் கள்ளர்கள் புனர்வாழ்வுக்காக மான்யமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் நாம் இதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் இந்தத் தொகை கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்விதம் கொடுக்கப்பட்ட தொகை தான் இப்போது வாய்தா போன கடனாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் உரிய காலத்தில், இதை வசூல் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. அப்படியானால் இதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறியவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய நான் அசைப்படுகிறேன். கூடுமானவரை எதிர்காலத்திலாவது இம்மாதிரி தவறுகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்தாற்போல், கிராம அதிகாரிகள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் 35 வழக்குகளில் 3,500 ரூபாய் வரைக் கையாடல் செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும், இதுவரையில் அந்தப் பணம் வசூல் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது என்றும் தெரிகிறது. பொதுவாகக் கிராம அதிகாரிகள் இவ்வளவு சொத்துக்கள் வைத்திருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறோம். அப்படிச் சொல்லியிருப்பது போல் சொத்துக்கள் வைத்திருந்தால் இம்மாதிரிக் கையாடல் நடைபெறுகின்ற நேரத்தில் இந்தப் பணத்தை வசூல் செய்து கொள்ள முடியும். ஆனால் இங்கு வசூல் செய்யப்படாமல் இருப்பதைப் பார்த்தால் அதிகாரிகள் நல்லமுறையில் அவர்களுடைய சொத்துக்களைக் கண்காணிக்கவில்லை என்பது தான் தெரிகிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன, ஏன் இவ்வாறு தவறு ஏற்பட்டது என்பதைப்பற்றிக் தகுந்த ஓர் விளக்கம் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [30th March 1964]

அடுத்தாற்போல், அரிஜனக் காலனிகளைப் பொறுத்த வரையில் 1,000 ரூபாய்க்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தத் தொகை மிகவும் குறைந்ததாக இருக்கிறது. இவ்வாறு கட்டப்பட்ட வீட்டுக்குள் குடியேற முடிவதில்லை. குடி போகலாம் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் வீடுகள் இடிந்திருக்கும். அப்படிச் குடியேறினாலும் கூட குடியேறிய நான்கைந்து மாதங்களுக்குள், பழுதுபடக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இப்போது கொடுக்கப்படும் தொகை மிகக் குறைவாக இருப்பதால், இதை 2,000 ரூபாய் என்ற அளவிற்காவது உயர்த்தி நல்ல முறையில் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்தால் அரிஜனங்களுக்குப் பயன் படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நான் ஒன்றை மட்டும் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். பேசிக் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்று சொல்லப்படுகின்ற நேரத்தில் அடிப்படையான பெரிய தொழிற்சாலைகள் ஒன்றும் நம் முடைய மாநிலத்தில் இல்லை. பாய்லர் தொழிற்சாலை, டி.பென்ஸ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் முதலிய தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் 10, 15 கோடி அளவில் அமைய இருப்பது தான். ஆனால் 500 கோடி 600 கோடி ரூபாய் அளவில் அமைந்திருக்கிற ஸ்டீல்கோ, பிலாய் போன்ற பெரிய தொழிற்சாலை எதுவும் நம் மாநிலத்தில் மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் அமைப்பதாகத் தெரியவில்லை. நம்மிடம் அமைய விருப்பது சேலம் இரும்பை உபயோகித்து ஏற்பட்ட இருக்கும் சேலம் உருக்காலை ஒன்றுதான். இது மிகவும் லாபகரமான தொழில் என்பதைப் பலரும் இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துக் கூறி இருக்கின்றார்கள். ஆகவே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலேயே இந்தச் சேலம் உருக்காலையை ஆரம்பிப்பதற்கு இந்த மாநில அரசு மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தி ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டிருக்கும் மான்யத்தை வரவேற்கிறேன். சமீபத்தில் அரசாங்கம் பிறப்பித்துள்ள உத்தரவுப்படி அரிசி வியாபாரிகள் லைசன்ஸ் எடுக்க வேண்டும் என்கிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமை மக்கள் மனதில் ஏதாவது கன்ட்ரோல் வந்துவிடுமோ என்கின்ற பயந்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்தின் தேவையைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், இப்போது நமக்கு இந்த லைசன்ஸ் முறை அமல் நடத்த வேண்டிய அவசியம் இராது என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. மத்திய அரசாங்கம் எல்லாத் தேசங்களினுடைய தேவையையும் பார்த்துத் தான் இம்மாதிரிப்பட்ட ஒரு முடிவுக்கு வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து ஒரு பகுதி கோளாற்றிற்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. ஒருகால் இங்கு விளைந்திருக்கக் கூடிய விளைவை முற்றிலும் கணக்கிட்டு நமக்கு பர் காப்பிட்டா எல்வளவு வேண்டும் என்று பார்த்து அந்த

30th March 1964] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

அளவுக்கு நம்முடைய நிலையைச் சிரமம் இல்லாமல் ஆக்கிக் கொள்ள முடியுமோ என்று பார்க்கலாம். ஒருகால் இதை அமல் நடத்தக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டாலும் சிறு வியாபாரிகளுக்குச் சிரமம் ஏற்படாமல் இருக்க அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் முறையில் இருந்து விலக்கு அளிக்கலாம். நான் விசாரித்த மட்டில் பல்வேறு கணக்குகள் வைத்துக் கொண்டு பல்வேறு ஃபாரங்களை நிரப்புவதற்கு கூடுதல் சிப்பந்திகள் போடக் கூடிய அளவுக்கு ஏற்படலாம். அவர்களுக்கு ஆகக் கூடிய செலவையும் அரிசி விலையோடு வைத்து அரிசி விலையைக் கூட்டுவதன் மூலமாக, எந்த எண்ணத்தில் இந்த முறையை ஏற்படுத்துகிறோமோ அதாவது விலையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் ஏற்படுத்துவது அந்த எண்ணமே ஈடேறாமல் கூடப் போகலாம் இதைப் பற்றி யெல்லாம் ஜாக்கிரதையாகப் பரிசீலிக்கலாம்.

சமீபத்தில் ஆசிரியர் மாணவர் விதாசாரம் பற்றிக் கொடுக்கப் பட்ட உத்தரவின் காரணமாக ஆசிரியர்கள் மத்தியில் இருந்த பயம் நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு என்னுடைய மிகுந்த பாராட்டுதல் இந்த அரசாங்கத்திற்கு உண்டு. அதே நேரத்தில் மெட்டிரினிட்டி லீவ் அல்லது ப்ரிவிலேஜ் லீவ் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்குப் பதிலாகப் போடக் கூடிய அளவிற்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. அதனால் ஏற்படக் கூடிய சிக்கலைப் பற்றி அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஒரு பள்ளியில் இரண்டு ஆசிரியர்கள் இருந்தால் இரண்டு பேரும் பிரசவ ரஜாவில் செல்லும் நிலை ஏற்படுமானால்--அந்த மாதிரியான நிலை ஏற்படலாம்--அப்போது எந்த விதமான ஆசிரியரும் இல்லாத கஷ்ட நிலைமை ஏற்படலாம். இது போன்ற சிக்கல்கள் ஏற்படலாம். இது போன்ற நிலைமைகளில் ஸப்ஸ்டிட்யூட் போட்டுக் கொள்ள வசதி செய்து கொடுப்பதில் கவனம் பெலுத்தலாம்.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் தூவகக் குழு இப்போது இயங்கவில்லை. ஏதோ சிக்கல் காரணமாக இந்தக் குழு இயங்காததன் காரணத்தினால் திருநெல்வேலி ஜில்லாவுக்கு மத்திய மான்யம் பெற்று ஆரம்பிக்க இருந்த ஒன்பது தூல் நிலையங்கள் வேறு மாவட்டத்திற்கு மாற்றப்பட்டிருப்பதாக எனக்குச் செய்தி வந்திருக்கிறது. அது ஒரு வேதனை தரத்தக்க செய்தியாக இருக்கிறது.

இப்போது இருக்கிற விதிப் பிரகாரம் அரசாங்கம் அல்லது கல்வி இலாகா டைரக்டர் 10 பேர்களை நாமினேட் செய்யும் நிலைமை இருக்கிறது. இவ்வளவு அதிகமான பேர்களை நாமினேட் செய்ய வேண்டியதாக இருப்பது சரியா? வேறு ஜில்லாக்களில் நாமினேடெட் அங்கத்தினர் தொகையைவிட எலெக்டெட் அங்கத்தினர் தொகை குறைவாகக்கூட இருக்கலாம். நாமினேடெட்

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [30th March 1964]

அங்கத்தினர் அதிகமாக இருப்பது சரியா? ந்யாயப்படி அது சரிதானா என்று அரசாங்கம் யோசனை செய்யும் என்று கருதுகிறேன்.

சுகாதார இலாகாவில் காயல்பட்டினம் தண்ணீர் திட்டத்தைப் பற்றி அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். 1948-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பூர்த்தி அடைந்ததாக அரசாங்கத்தின் கணக்கில் இருந்தாலும்கூட எந்தெந்த பஞ்சாயத் திலிருந்து எவ்வளவு எவ்வளவு தொகை கொடை கொடுக்க வேண்டும் என்று தெரிய முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. கலெக்டர், பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன், பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர், சம்பந்தப்பட்ட பஞ்சாயத்து அதிகாரிகள், சுகாதார அதிகாரிகள் ஆகியவர்களை வைத்து அவசரமாக ஒரு குழுவை அமைத்துக் கூட்டத்தைக் கூட்டி துரிதமாக முடிவு எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமீபத்திலே சில ஆஸ்பத்திரிகள் அரசாங்கத்தின் கைக்கு மாறியது. பஞ்சாயத்து யூனியன் டிஸ்பென்ஸரியில் வேலை செய்கிற டாக்டர்கள் மற்றவர்களுடைய சர்வீஸ் இணைப்பு பூர்த்தியாகவில்லை. சில வருஷங்கள்கூட கடந்திருக்கிறது. அவர்களுடைய சிரமத்தைப் போக்க அரசாங்கம் இதிலே கவனம் செலுத்துவது நல்லது.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவைப் பொறுத்த மட்டில் தண்டத் தீர்வை என்பது ஒரு பயகங்ரமான சமரசாரம். சென்ற வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் அரசாங்கம் பிறப்பித்த உத்திரவுக்கிணங்க, அட்வான்ஸ் கார் காலத்தில் போடுவதில் கார் காலத்தில் ஒரு ரேட் போடுவது, பிசானத்தில் முன்போல பல ரேட் போட்டு வசதி அளிப்பது என்று உத்திரவு போடப்பட்டது. கார் காலத்திலும் ஓரளவுக்குத்தான் தண்ணீர் இருக்கும். ஆனால் பிசானம் என்பது மழைக் காலம். மழைக் காலத்தில் இஷ்டப்படி தண்டத் தீர்வை போட அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தவறைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் அமைப்பில் இப்போது இருக்கக் கூடிய ஏ.பி.ஸி.டி. முறைப்படி ஏ.பி. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் சரியான பலன் அனுபவிக்கவில்லை என்று கருதுகிறேன். ஸி. டி. பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய உதவிக் தொகை காரணமாக நல்ல நிலை ஏற்படுகிறது. இப்போது தீர்வை எவ்வளவு வீதமோ அதைப் பொறுத்து ஏ.பி.ஸி.டி. என்ற முறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பாகம் அதிகத் தீர்வை செலுத்த வேண்டிய கஷ்டம். இன்னொரு பக்கம் உதவித் தொகை பெருமளவுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கஷ்டம். ஒப்படி இரண்டு விதத்திலும் கஷ்டம் ஏ. பிரிவின் கீழ் உள்ளவர்களுக்கு வருகிறது. இதைத் தவிர்க்க அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

30th March 1964] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

பி.டபிள்யூ. இலாகாவைப் பொறுத்த வரையில் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் 25 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு வேலைகள் தாமதமாகிக் கிடக்கின்றன. சமீபத்தில் லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு சாங்க்ஷன் ஆகக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. அவைகளெல்லாம் துரிதமாக நிறைவேற்ற ஸ்பெஷலாக ஒரு சப்-டிவிஷன் இருந்தால்தான் செய்து முடிக்க முடியும் அவசியமாக ஒரு சப்-டிவிஷன் தேவை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

ஜில்லா போர்டில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிற லைசென்ஸிங் இன்ஸ்பெக்டர்களை ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்களாக மாற்ற வேண்டுமென்ற கோரிக்கை வெகு நாளாக இருக்கிறது. பல வருஷங்களுக்கு முன் நியமிக்கப்பட்டவர்களை ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்களாக அப்ஸார்ப் செய்யப்பட்டுத் தகுதியான இடத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை என்று கருதுகிறேன். இதைத் தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மீனவர் இலாகாவிலிருந்து பல்வேறு வசதிகள் செய்யப்படுகின்றன. இந்த அமைச்சரே சர்க்யூட் ஹவுஸுக்குப் பொறுப்பாக இருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். திருச்செந்தூர் தாலுகாவில் எண்ணற்ற மீனவர் கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு வருகின்ற வர் போகின்றவர் தொகை பல்லாயிரம். மீனவர்கள் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால் அதிகாரிகள் மற்றவர்கள் வரும்போது தங்குவதற்குத் தூத்துக்குடியைப் பார்க்க வேண்டும் அல்லது திருநெல்வேலிக்குப் போக வேண்டும் என்ற கஷ்டம் இருக்கிறது. அங்கு ஒரு ரேஸ்ட் செண்டர் வைப்பதன் மூலமாக இந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்கலாமா என்று தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

குறிப்பாக ஹரிஜனங்கள் வசதிக்குரிய கம்ப்யூனிட்டி சென்டர்கள் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சேர்க்கப்படவில்லை. தேசம் முழுவதிலும் எந்த ராஜ்யத்திலும் இதற்கென்று பணம் ஒதுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. கிராமங்களில் கம்ப்யூனிட்டி ஹால் ஏற்படுத்த ராஜ்ய சர்க்கார் மத்திய அரசாங்கத்தினிடத்தில் முறையிட்டு அந்தப் பலனைப் பெற வேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

உப்புத் தொழிலுக்கு இப்போது பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தூத்துக்குடியில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய உப்பு சிறிது காம்பெடிஷ்வாக, அதாவது சௌராஷ்டிரா உப்புடன் போட்டி போடும் அளவில் கல்கத்தாவுக்கு, ஜப்பானுக்குச் செல்ல முடியாத அளவுக்கு இருப்பதால் உப்பு தேங்கி அந்தத் துறையில் இருப்பவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள், பலர் தொழிலை இழக்கும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். ராஜ்ய அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உடனடியாகத் தெரிவித்து எந்த அளவு ரெயில்வே லிப்ரைட்டில் சலுகை காட்ட முடியுமோ அதைப்பற்றி அரசாங்கம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்.

[30th March 1964]

திரு. அ. ராகவ ரெட்டி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய மாநிலம் மொழிவாரியாகத் தமிழ்நாடு என்று பிரிக்கப் பட்ட பிறகு இங்கு இருக்கும் தெலுங்கு மொழியைத் தாய் பாஷையாக உடையவர்கள் அத்தனை பேரும் தமிழ் தான் படிக்க வேண்டும், தெலுங்கு படித்தால் அந்தக் குழந்தைகளுக்குக் கெடுதல் தான் இருக்கும் என்று உணருகிறார்கள். அப்படி இருந்தாலும் நம் அரசாங்கம் யாராவது படிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது என்னுடைய தொகுதி அநேகமாக தெலுங்கர் இன்னும் இருக்கும் பகுதியாக இருக்கிற காரணத்தினால் கடந்த ஆண்டு யாரோ ஒரு மாணவர் ட்ரைனிங் படிக்க தனக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை என்று என்னிடம் வந்தார். நான் நமது டைரக்டர் ஆஃப் பப்ளிக் இன்ஸ்ட்ரக்ஷனிடம் சென்று விசாரித்ததில் தமிழ் நாட்டுக் கெல்லாம் சேர்ந்த ஒரு செக்ஷன், அதாவது 40 மாணவர்கள் படிக்கும் இடம் ஹொசூரில்தான் இருக்கிறது, மற்ற இடங்களில் இருந்ததை நிறுத்தி விட்டோம் என்று சொன்னார். எது எப்படி இருந்தாலும் இந்த மாணவனுக்கு எப்படியாவது இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டதற்கு அவர் சொன்ன பதில் எனக்குப் பெரும் வேதனையைத் தந்தது. அதைப் பற்றி கல்வி அமைச்சரிடம் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைத்தேன். சொல்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. இது வரையில் சொல்லவில்லை. நான் ரொம்பவும் பணிவுடன் தான் கேட்டேன். மற்றவர்களைப் போல ஒரு அதிகாரமாகக் கேட்டதாக கவனம் இல்லை. அவர் சொன்ன பதில் “ “I am the Director of Public Instruction of Madras State and I know how many Telugu Teachers I want in this State ” ” என்பதாகும். அதிலிருந்து யோசனை செய்தால், அவர்கள் வேண்டுமென்றே அந்த மொழி தமிழ் நாட்டில் இருக்கக் கூடாது என்று நினைக்கிறாரோ என்னவோ தெரியவில்லை. தமிழ் படிக்க வேண்டுமா தெலுங்கு படிக்க வேண்டுமா தங்களுடைய குழந்தைகளை எந்த மொழியில் படிக்க வைக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்ய வேண்டியது தாய் தந்தையர்களுடைய பொறுப்பு என்பதை அவர்கள் நன்றாக உணர்ந்திருந்தார்கள். இனி தமிழ் நாட்டில் தெலுங்கு படித்தால் தம்முடைய குழந்தைகளுக்குக் கெடுதல், தமிழ் படித்தால் நல்லது என்பது நன்றாகத் தெரியும். உதாரணமாக, என்னுடைய குழந்தைகள் 8-வது வரையிலும் தெலுங்கில் படித்தவர்கள் மறுபடியும் அவர்கள் இரண்டாவது முறை 8-வது வகுப்பிலேயே தமிழ் படிப்பதற்கு நான் ஏற்பாடு செய்து, அவர்கள் தமிழ் படித்துக் கொண்டு தான் வருகிறார்கள். தயவு செய்து கல்வி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1962-63-ல் இருந்த மாதிரி சென்னையில் ஒரு செக்ஷன் 40 அல்லது 50 பேர்களுக்குத் தெலுங்கு மொழியில் ட்ரைனினிங் படிக்க ஏற்பாடு செய்து வைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

30th March 1964] [திரு. அ. ராகவ ரெட்டி]

தமிழ் நாட்டில் நமக்கு வரக் கூடிய மொத்த வருமானத்தில் 100-க்கு 25 பங்கு கல்விக்காகச் செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், அவர்கள் இஷ்டம்போல் நடந்து கொள்வது என்பது நல்ல தல்ல. பொதுவாகக் கல்வி இலாகா ஒரே ஒரு 'டைரக்டர்' ஆப் பப்ளிக் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கண்காணிப்பது என்பது முடியாத காரியம். இனிமேலாவது யுனிவரஸிடி படிப்புக்குத் தனியாகவும், செகண்டரி கல்விக்குத் தனியாகவும், பிரைமரி எஜுகேஷனுக்குத் தனியாகவும் மூன்று டைரக்டர்களை வைப்பது நலம் என்று கருதுகிறேன். இப்பொழுது இரண்டு ஜாயிண்டு டைரக்டர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு எந்த அதிகாரமும் இல்லை என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். ஒரே ஒரு டைரக்டர் பொறுப்பிலேயே எல்லாம் நடக்க வேண்டியதில்லை என்பதைச் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் பெரியபாளையத்தில் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய கட்டட வசதி இல்லை. அங்கே 20, 30 பேர்கள்தான் உட்காருவதற்கு இடம் இருக்கிறது. மற்றவர்கள் மாத்து அடியிலிருந்து தான் படிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரி நிலையில் இட வசதி இல்லாத நிலையில் மாணவர்கள் படித்து எப்படி மார்க்கு வாங்குவது? அவர்கள் எப்படி நன்றாகப் படிக்க முடியும்? நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன், அம்மாதிரி இடங்களிலாவது இந்த ஆண்டு கட்டடங்கள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உயர்நிலைப் பள்ளிகளை ஜில்லா போர்டுகளிடமிருந்து எடுத்துவிட்ட பிறகு, அவைகள் கல்வி இலாகாவிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. கல்வி இலாகா அதிகாரிகள் கிராமங்களுக்குச் சென்று உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு வேண்டிய கட்டட வசதியோ அல்லது வேறு எந்த வசதியோ செய்து கொடுக்க முடியாது. அவர்கள் கிராமத்திலுள்ள பணக்காரர்களையோ, மற்றவர்களையோ பொதுவாக நாடமுடியாது. அந்த வேலையைச் செய்ய அவர்களுக்குச் சக்தி இல்லை என்பதை இந்தச் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இனி கிராமங்களிலே பணம் கொடுத்தால்தான் உயர்நிலைப் பள்ளிகளை ஆரம்பிப்போம் என்று சொல்வதை மாற்றிவிட்டு, சர்க்கார் மூலமே உயர்நிலைப் பள்ளியை அமைப்பது என்ற ஒரு முறையைக் கொண்டுவர வேண்டும். அப்படிச் சர்க்காரே வைக்க முடியா விட்டால் இனி புதியதாக உயர்நிலைப் பள்ளிகளைத் திறப்பதை நிறுத்திவிட வேண்டுமே தவிர, உயர்நிலைப் பள்ளிகளைத் திறந்துவிட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டு, வேண்டிய பள்ளிகளைத் திறந்துவிட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டு, வேண்டிய வசதிகள் அங்கே இல்லாமல் பல ஆண்டுகளாக மாணவர்கள் கஷ்டப்படும்படி செய்வது நல்லது இல்லை என்பதை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

[திரு. அ. ராகவ ரெட்டி] [30th March 1964]

பஸ் கட்டணத்தைப் பற்றி நமது அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். பஸ் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டாலும் 7 நயா பைசா 10 நயா பைசா ஆகும், 10, 15 ஆகும். 16, 15 ஆகக் குறையும் 22 நயா பைசா 20 ஆகக் குறையும் என்று நாங்கள் எல்லோரும் எதிர்பார்த்தோம். கட்டணத்தை அதிகமாக்கிச் சர்க்கார் உத்திரவு போட்டு விட்டார்கள். அதை எப்படியும் கட்டித்தான் ஆக வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அந்த நிலையிலே பிரயாணிகளுக்குச் சில்லரை கொடுப்பதில் இருந்த கஷ்டத்தைப் போக்கி இருந்தாலும் ஜனங்களுக்கு அது திருப்தியாக இருந்திருக்கும் என்று பலரும் கருதுகிறார்கள். நாளை மறு நாள் முதல் இந்தக் கட்டண உயர்வு அமுலுக்கு வரும் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுதாவது சாத்தியப்பட்டவரையிலே 22 நயா பைசாவை 20-ஆகவும், 14 நயா பைசாவை 15-ஆகவும் மாற்ற ஏதாவது செய்ய முடிந்தால் செய்ய வேண்டும் என்று நான் அப்சாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன் ஏதாவது சட்ட விரோதமாகத் தவறு செய்து விட்டால் பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன் செய்யும் தவறின் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதற்கு அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இல்லாமல், கோர்ட்டுக்குச் செல்லவேண்டிய நிலைதான் சட்டத்தில் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனுக்கு யாராவது விரோதமாக இருந்தால்தான், அவர்கள் பணத்தைச் செலவு செய்து கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன் தவறு செய்தாலும், யாரும் தன்னுடைய சொந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்து சிவில் கோர்ட்டுக்குச் செல்ல மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். உதாரணமாக என்னுடைய தொகுதியிலே ஒரு வழக்குச் தொடரப் பட்டு ஒரு வருஷ காலமாகிறது. இதுவரையில் அதன் பேரில் ஒரு நடவடிக்கையும் இல்லாமல் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன் அல்லது கமிஷனர் ஏதாவது சட்ட விரோதமாகச் செய்தால், அதை அரசாங்கம் விசாரித்து அதற்குப் பரிகாரம் தேட வேண்டிய நிலை இருக்குமாறு சட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராம அளவிலே கிராமாதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய ஸ்டேஷனரி, பாரம்ஸ், ரிஜிஸ்டர்கள் முதலியவை சரியாகப் பல ஆண்டுகளாகக் கொடுப்பதில்லை என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். ஜனன மரணக் கணக்கு எழுதும் ரிஜிஸ்டர் பெர்மனண்டாக இருக்க வேண்டியது. நம்முடைய அரசாங்கம் முந்தி யெல்லாம் அந்த ரிஜிஸ்டர் சப்ளை செய்வார்கள். இப்பொழுது அது கொடுக்கப்படவில்லை என்று கேள்விப்படுகிறேன். இந்த ஆண்டிலாவது அவர்களுக்கு வேண்டிய ரிஜிஸ்டர், பாரம்ஸ் ஆகியவைகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

30th March 1964] [திரு. அ. ராகவ ரெட்டி]

நான் முன்பே டிரையினிங் ஸ்கூல் பற்றிச் சொன்னேன். அப் பொழுதே டெக்னிகல் எஜுகேஷன் பற்றியும் சொன்னேன். நம் முடைய அரசாங்க பாலிடெக்னிக்ஸ்களிலும் என்ஜினியரிங் காலேஜ்களிலும் இடம் வேண்டும் என்று பல மாணவர்கள் என்னிடம் வந்து கேட்டார்கள். நான் சாதாரணமாக அதற்காக சென்று யாரையும் கொந்தரவு செய்வது வழக்கமே இல்லை. இருந்தாலும் நிலைமை எப்படித்தான் இருக்கிறது, ஒரு மாணவனுக்கு என்னால் ஏதாவது உதவி செய்ய முடியுமா பார்ப்போம் என்று ஒத்துக் கொண்டு, டைரக்டரிடம் சென்றேன். அதற்கும் டி.பி.ஐ.-இடத்தில் எனக்கு என்ன மரியாதை கிடைத்ததோ அப்படித்தான் கிடைத்தது. கடைசியாகப் பாலிடெக்னிக்ஸ்களுக்கு செலக்ஷன் கமிட்டி சேர்மனாக இருந்த ரிடையர்டு என்ஜினியர் ரெட்டியாரிடம் சென்றேன். அவர்களிடத்திலும் அப்படித்தான் நடந்தது. அவர்கள் மாணவர்களுடைய மார்க்குக்களைப் பார்த்து யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமோ அவர்களுக்குக் கொடுத்தால் என்னைப் போன்று யாரும் அவர்களிடத்தில் நடக்கத் தேவையில்லை. ஏதாவது சிபார்சு இருந்தால்தான் மாணவர்களுக்கு இடம் கிடைக்கிறது என்ற நிலை மாற வேண்டும்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இடம் கிடைக்காதவர்களெல்லாம் அப்படித்தான் சொல்லுகிறார்கள்.

திரு. அ. ராகவ ரெட்டி : நான் ஒரே ஒரு மாணவனுக்காகத்தான் சென்றேன். நான் ஒரு சீட்டுக் கொடுத்தனுப்பியும் கூட என்னை உள்ளே கூப்பிடவில்லை. ஒரு எம்.எல்.ஏ. ஒரு சீட்டு கொடுத்தால்கூட அவரை உள்ளே வரச் சொல்லவில்லை என்று சொன்னால் வெட்கக் கேடாக இருக்கும் என்பதினால்தான் நான் மூன்றால் அதைச் சொல்லவில்லை. ஒரு சட்ட மன்ற உறுப்பினர் சீட்டுக் கொடுத்தனுப்பியும் அவரை விசாரிப்பதற்கு உள்ளே அழைக்கவில்லை. ரெட்டியாருக்கு ரெட்டியார் என்ற முறையில் கூட உள்ளே கூப்பிடவில்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ரெட்டியாராக இருந்தாலும் சரி, யாராக இருந்தாலும் சரி செலக்ஷன் கமிட்டியினரிடத்தில் நாம் போய்த் தலையிடுவதில்லை என்று ஒரு 'பிரின்ஸிபல்' வைத்திருக்கிறோம். அதனால் மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் குழுவினர் உள்ளே அனுமதிக்கவில்லை என்ற ஒரு குற்றச் சாட்டைச் சொல்லுவது சரியாக இருக்காது.

திரு. அ. ராகவ ரெட்டி : தலையிட வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. தலையிடாமல் யாரும் இருப்பதில்லை. தலையிடுபவர்களுக்குத்தான் அங்கு இடம் கிடைக்கிறது என்று நான் சொல்லுகிறேன். எங்கக் காலேஜிலும் யாரும் தலையிடாமல் இடம் கிடைத்திருக்கிறது என்று யாரும் சொல்லி நான் கேள்விப்பட்டதே இல்லை. எந்தக் காலேஜாக இருந்தாலும் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களிடம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டி.

[திரு. அ. ராகவ செட்டி] [30th March 1964]

யிருக்கிறது. தயவு செய்து இந்த நிலையை இந்த வருஷத்திலிருந்து தாவது மாற்றி, எல்லோருக்கும் நியாயமான முறையில் ஸ்டிக்டைக்கும்படி அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு மாதமாக இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் ஒவ்வொரு அமைச்சரும் அவரவர்களுடைய இலாகாவைப்பற்றிய மான்யக் கோரிக்கைகளை கோரி அதன் பேரில் விரிவாக விவாதம் நடந்து அங்கத்தினர் சொல்லிய கருத்துக்களுக்கு அமைச்சர்களும் பதில் சொன்னார்கள். ஏதோ பதில் சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் பதில் சொல்லிவிட்டோம் என்ற நிலையில் இல்லாமல், அங்கத்தினர்கள் என்னென்ன பேசினார்கள், அவர்களுடைய குறைகள் என்ன, அவைகளை எப்படி நிவர்த்தி செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி இந்த ஆண்டு முதல் அடுத்த தடவை சட்டமன்றம் கூடும்பொழுது ஒரு அறிக்கை கொடுக்க வேண்டும். நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது அங்கத்தினர்கள் பேசும்பொழுது எடுத்துச் சொல்லிய கருத்துக்களில் எந்தக் கருத்துக்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் அல்லது நிறைவேற்ற முற்பட்டிருக்கிறார்கள் அல்லது அது சம்பந்தமான வேலைகளை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்று நிலையை விளக்கும் வகையில் அறிக்கை வைத்துவிட்டால், ஒரு அங்கத்தினர் தான் ஒரு முறை பேசியதையே திரும்பத் திரும்ப இந்த மன்றத்தில் பேச வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாது. ஆகவே, இம்மாதிரி அமைச்சர்கள் செய்தால் நல்லது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மன்றத்திலே பேசும்பொழுதுகூட, சென்ற வாரத்தில் மான்யக் கோரிக்கையின் மீது ஏதாவது பேசியிருந்தால், அதற்கு எங்களுக்குப் பதில் கிடைத்துவிட்டால் இன்றைக்குத் திரும்பத் திரும்ப, பேச வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. குறிப்பாக ஆளும் கட்சியினர் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களுக்குப் பதில் கிடைப்பதில் சிரமம் இருக்கிறது. எதிர்க் கட்சியினருக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிய கடமை அமைச்சர்களுக்கு இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் ஆளும் கட்சியினர் சொல்லும் குறைபாடுகளுக்கும் பதில் சொன்னால் நல்லது. அப்படி இல்லாத காரணத்தால் திரும்பத் திரும்பச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அடுத்த ஜூலை மாதம் சபை கூடுகிறபொழுது அங்கத்தினர்கள் பேசிய கருத்துக்களை ஒட்டி இன்னின்ன வேலைகளைச் செய்திருக்கிறோம் என்பதற்கு ஒரு அறிக்கை வைத்தால் நன்றாக இருக்கும். அதைப் பார்த்த பிறகு, மறுபடியும் ஜூலை மாதக் கூட்டத்தில் சர்க்கார் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்க வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. இந்த மாதம் 7-ம் தேதியன்று, நீலகிரி ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், அங்குள்ள மக்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் கடன்களைத் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று நானும், என்னுடைய சகா அமைச்சரும் ஒரு அவசரப் பிரேரணையைக் கொடுத்தோம். இன்று 30-ம் தேதியாவது வருமா என்று எதிர்பார்த்தோம். இன்று இங்கே கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர்

30th March 1964] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

அவர்களைக் கூட காணவில்லை. நாளைக்கு ஒரு நாள்தான் இருக்கிறது சட்டமன்றம் முடிவதற்கு. சட்டமன்றக் கூட்டம் முடிவடையுமுன்பு நாங்கள் கொடுத்த அவசரப் பிரேரணைக்கு வரவில்லையென்றால், கொடுத்திருக்கும் அவசரப் பிரேரணைக்கு என்ன அர்த்தம் என்று புரியவில்லை. நாங்கள் ஏதோ ஒன்றும் புதிதாகக் கொடுத்து விடவில்லை. கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து சர்க்கார் என்ன செய்யவிருக்கிறார்கள் என்று இன்றைக்குச் சொல்லிவிட்டாலும்கூட சந்தோஷமாயிருக்கும். அப்படி சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாளைக்கும் இந்த அவசரப் பிரேரணை வரவிட்டால் என்ன செய்வதென்று எங்களுக்குப் புரியாமல் போய்விடும். நீலகிரி மாவட்டத்திலே லேட் பிளைட் வந்து உருளைக்கிழங்குப் பயிரெல்லாம் கெட்டுப் போய்விட்டது. மக்கள்கெட்டுவிட்ட காரணத்தால் பொருளாதாரத் துறை மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரியும். கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கடன்களை மட்டும் போஸ்ட் போன் செய்துவிட்டால் போதாது. உருளைக்கிழங்கு விதைகளை எப்படியாவது வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். ஸ்காட்லாந்திலிருந்து வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும். மத்திய சர்க்காரிடம் நிதி வசதி யில்லை. இதற்கு அன்னியச் செலாவணி தேவையாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இந்த லேட் பிளைட் வந்து மக்கள்கெட்டுவதால் காரணத்தினால் அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றிப் பல முறை சொல்லியிருக்கிறோம். இப்படி அவர்கள் சீரழிந்துவிட்ட நிலைமையில், கடன்களை போஸ்ட் போன் செய்துவிட்டு மட்டுமல்லாமல், அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய வகையிலே மண்ணரிப்புத் திட்டத்திற்காக ஒரு ஏக்கருக்கு ரூபாய் 900 கொடுத்திருக்கிற பணத்தை யெல்லாம் வசூல் செய்துவிட்டு மறுபடியும் அவர்கள் உருளைக்கிழங்கைப் பயிர் செய்வதில் சிறிது வதற்கான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றொரு விஷயம். நீலகிரி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு ஏக்கர் பூமிகூட அந்த ஜில்லாவாசிகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று ஒரு அரசாங்க உத்திரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. எங்களுக்கு மாத்திரம் இப்படித் தனியாக ஒரு ஜி.ஓ. போடுவதற்கு காரணமென்ன? அதைப்பற்றியும் ஒரு அவசரப் பிரேரணை கொடுத்து இருக்கிறோம். அதுவும் வரவில்லை. எந்தக் காரணத்திற்காக நீலகிரி ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு மாத்திரம் ஒரு ஏக்கர் நிலங்கூடக் கொடுக்கக்கூடாது என்று போட்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. பிற மாவட்டத்தில் உள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம். இதற்கு விளக்கம் கூட வேண்டும். நான் நினைப்பது என்னவென்றால் அங்கே சூற்தா அணைக்கட்டு கட்டியிருக்கிறார்கள். பவானிசாகர் அணைக்கட்டு இருக்கிறது. அதனால் மண்ணரிப்பு வந்துவிடும் என்று நினைக்கிறார்களோ என்னமோ? எத்தனையோ லட்சக்கணக்கான மக்கள் நிலமில்லாமல் இருக்க

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [30th March 1964]

கிறார்கள். கொடுக்கக்கூடிய ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை அப்படி நிலபில்லாதவர்களுக்குக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். வேண்டுமானால் 'டெசஸ்' செய்துவிட்டு விவசாயம் செய்யலாம் என்று ஒரு நிபந்தனை போடலாம். யாராவது அதிகாரி அணைக் கட்டிலிருந்து ஸில்ட் வந்து மூடிவிடும் என்று சொன்னால் அப்படிச் செய்யலாம். எங்களுடைய ஜில்லா தளியான ஓட்டா. மலைப் பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதை யெல்லாம் தயவுசெய்து அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மொழிப் பிரச்சனையைப்பற்றிய வரையில் நாம் திட்டவாட்டமான முடிவிற்கு வரவேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றோம். வெளியிலே பேசும்பொழுது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இந்த மாநிலத்திலேயுள்ள மாணவர்கள்தான் மூன்று மொழிகள் படிக்கவேண்டும், வடநாட்டில் உள்ளவர்கள் இரண்டு மொழிதான் படிக்க வேண்டும் என்று பிரச்சாரம் செய்து வருகிறார்கள். வட நாட்டில் இருக்கக்கூடியவர்களும் ஓரியா, குஜராத்தி போன்ற மொழிப் பிரதேசங்களில் உள்ளவர்களும் மூன்று மொழிகளை படிக்க வேண்டுமென்று நாம் எடுத்துச் சொல்வது நல்லது. இங்கேயுள்ளவர்கள் மட்டுந்தான் மூன்று மொழிகள் படிக்க வேண்டும், வடநாட்டில் உள்ளவர்கள் அவ்வாறு படிக்கவேண்டிய தில்லை என்று பிரச்சாரம் செய்வதினால் இங்கேயுள்ள மாணவர்களிடையே நாம் மட்டும் ஏன் மூன்று மொழிகள் படிக்க வேண்டும், வடக்கேயுள்ளவர்கள் இரண்டு மொழிகள்தான் படிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு துவேஷத்தை உண்டாக்கக்கூடிய நிலையிலே அவர்கள் பிரச்சாரம் செய்து வருகிறார்கள். திட்டவாட்டமாக ஹிந்தி மொழி தான் நிச்சயமாக ஆட்சிமொழியாக இருக்கும் என்று சொல்வதிலே எந்தவிதமான அச்சமும் நமக்கு இருக்க வேண்டியதில்லை. அதோடு முஸ்லிம் லீக்கினர் இருக்கிறார்கள். ஹிந்தி படிக்காதவர்கள் பாகிஸ்தானுக்குப் போகவேண்டும் என்று நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் என்றைக்காவது சொல்லியிருப்பார்களா என்று பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் சொன்னதெல்லாம் முஸ்லிம் லீக் என்று ஜாதியின் அடிப்படையில் இயங்கும் ஒரு கட்சி 'பாகிஸ்தான் சிந்தாபாத்' என்று சொல்லுகிறது. 'தமிழுக்காக நாங்கள் பாடுபடுகிறோம், தமிழ் வளர்ச்சிக்கு முதலமைச்சர் பாடுபடவில்லை' என்று குற்றஞ் சாட்டக்கூடிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்—திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும் இப்பொழுது இங்கு இருக்கிறார்கள்—ஜாதியின் அடிப்படையில் இயங்குகிற முஸ்லிம் லீக் கட்சியோடு சேர்ந்து கொண்டு பாகிஸ்தான் சிந்தாபாத் என்று நமது நாட்டில் சொல்லுகிற அளவுக்கு உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் குற்றவாளிகள் இல்லையா என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும்.

SRI V. KRISHNAMOORTHY rose.

MR. DEPUTY SPEAKER: Order, order. I will not call the hon. Member to speak. The hon. Member, Sri J. Matha Gowder may finish his speech.

30th March 1964]

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : நான் ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தம்முடைய நாட்டிலே ஜனநாயக ஆட்சி நிலவுகிற காரணத்தினால் அந்நிய நாட்டாளுக்காகப் பரிந்து கொண்டு பாகிஸ்தான் சிந்தாபாத் என்று சொன்னாலும் நாம் பொறுமையாக இருக்கிறோம். இதேபோன்று பாகிஸ்தானில் யாராவது ஒருவர் 'பாரதம் சிந்தாபாத்' என்று சொன்னால் அவரை உடனே சுட்டுக் கொன்றிருப்பார்கள். ஒருவரையாவது வைத்திருப்பார்களா என்று கேட்கிறேன். நாம் ரொம்பவும் பொறுமை காட்டி வருகிறோம். அதனால்தான் உண்மைக்குப் புறம்பாக மக்களிடத்திலே சொல்லி இந்த நாட்டிற்குத் துரோகம் செய்யக்கூடிய வகையில் ஒரு கட்சி இயங்குகிறது என்றால் அதன் மீது கண்டிப்பாகச் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் அங்கத்தினர் பேசியபோது இங்கேயுள்ள முஸ்லிம் லீக்கைச் சார்ந்தவர்கள் பாகிஸ்தான் சிந்தாபாத் என்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் இங்கேயும் பாகிஸ்தான்—இந்தியா என்ற கலவரத்தை உண்டுபண்ணுவதற்கு விரும்புகிறார்களா?

VIII.—EXPUNCTION OF OBJECTIONABLE MATTER

Mr. DEPUTY SPEAKER : I wish to make an announcement to the House. The hon. Member Sri V. Krishnamoorthy, in the concluding portion of his speech to-day has used some undignified words against the Ministers. I consider them undignified and order the expunction of that portion from the official report of the proceedings of the House.

VII.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(2) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 2) BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 19 OF 1964)—cont.

* **திரு. சி. வெ. வேலப்பன் :** சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நடைபெறும் விவாதத்திலே நானும் கலந்து கொண்டு எனது கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல முற்படுகிறேன். நாங்கள் பேசும்போது பல குறைபாடுகளை எடுத்து சொல்லுகிறோம். அந்தக் கருத்துக்களைக் குறிப்பு எடுப்பதோடு நின்று விடாமல் அவைகளின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல குறிப்பிடப்பட்ட குறைகளின் பேரில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் என்ன என்ன, அவற்றின் விளைவு என்ன என்ன என்பது பற்றியெல்லாம் எழுத்து மூலமாகச் சட்டமன்றத்திலே இருக்கிற அங்கத்தினர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும். பேசுகின்ற அங்கத்தினர்கள் நல்ல பொறுப்பு வாய்ந்தவர்கள். இங்கே திருவள்ளூர் பட்டின் அடியில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் வாசகத்தைப் பார்க்கும்போது என் போன்றவர்கள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ சரியான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லாமல்